1/2009

Kirkkomme Lähetys

Vår kyrkas mission

Sisällysluettelo

Oikeudenmukaisuus kuuluu lähetykseen 4
Pääkirjoitus 8
Ledare 9
Hauska tavata – avoimet ovet Lähetystalolla 10
Lähetysteologin pöydältä 12
Raamattu: Mitä Jeesus sanoo itsestään? 13
Vuosituhantisesta perinteestä on vaikea päästä eroon 14
Rättvisa hör till missionen 16
Kolumn: Talande siffror 18
Jeesus elää vähäosaisissa 19
Jeesus on aina lähellä 20
Jeesus on keskipiste 21
Muslimin Jeesus 22
Kärsi ja kuoli Helsingissä, Abel Kebre Jeesuksen ristintiellä 24
Talouskriisi iskee maailman köyhiin 26
Pienen lainan suuret vaikutukset 28
Jumalan valtakunta etenee tappioiden kautta 30
II lähetysneuvottelu korosti kumppanuutta 32
Lähetyssihteerit seurakuntaliitosten keskellä 34
Trans4mission08 innosti nuoria aikuisia lähetystyöhön 35
Kirjat 36
Ajankohtaista 40

Kirkkomme Lähetys

Vår kyrkas mission
kirkkomme.lahetys@evl.fi

OSOITTEENMUUTOKSET
Puh. 020 754 2333,
faksi 020 754 2342, sähköposti
tilauspalvelut@kotimaa.fi tai
Kotimaa-Yhtiöt Oy, Osoiterekisteri,
PL 137, 00201 Helsinki.

JULKAISIJA / UTGIVARE
Kirkon lähetystyön keskus
PL 185
00161 Helsinki
Puhelin: (09) 18021
Faksi: (09) 1802 436
www.evl.fi/kkh/kuo/klk

PÄÄTOIMITTAJA / CHEFREDAKTÖR
Jaakko Mäkelä

TOIMITUSSIHTEERI / REDAKTIONSSEKRETERARE
Lea Lappalainen

TÄMÄN LEHDEN VASTAAVA TOIMITTAJA
Jaakko Mäkelä

KANNEN KUVA
Abel Kebre

TOIMITUS / REDAKTION
Ann-Christine Marttinen (pj)
Christine Eriksson
Lea Lappalainen
Jaakko Mäkelä
Martti Poukka
Boris Sandberg
Maija Sankari
Juhana Sihvo
Timo Vasko

TAITTO / OMBRYTNING
Kotimaa-Yhtiöt Oy

KUVANKÄSITTELY / FOTOBEARBETNING
Kotimaa-Yhtiöt Oy

KUSTANTAJA / FÖRLÄGGARE
Kotimaa-Yhtiöt Oy

PAINO / TRYCKERI
Suomen Lehtiyhtymä 2009

PAINOS / UPPLAGA 6000 kpl

LEHTI ILMESTYY
kaksi kertaa vuodessa.
Seuraava numero ilmestyy
syyskuussa 2009

ISSN 0789-5135

Kannen kuvakooste: Abele Kebre kuvasi Jeesusta maalaustaiteen keinoin

Lähetyksen juhlavuosi

Tänä vuonna juhlitaan koko kirkon lähetyksen 150-vuotista taivalta. Suomen Lähetysseura syntyi vuonna 1859 yhtenä uuden ajan airueena. Suunnannäyttäjinä oli teologeja, herätysliikeväkeä sekä kansallisen heräämisen vaikuttajia, muun muassa Elias Lönnrot ja Sakari Topelius.

Dialogin ja kumppanuuden äänet kaikuivat lähetyksen 150-vuotis-juhlissa.
Sivu 4 ja 16

Kuva: Jarmo Kulonen

Kuva: Jatta Heikkinen

Thaimaalaiset kristityt ovat tuoneet väriä lähetyksen juhlavuoteen.
Sivu 4

– Jos kirkko on aidosti missionaarinen, se suuntaa huomion maailmaan, joka ei vielä tai enää tunne Kristusta, sanoi piispa Simo Peura kirkon lähetyksen 150-juhlassa.
Sivu 4 ja 16

Kuva: Jatta Heikkinen

Oikeudenmukaisuus kuuluu lähetykseen

Lähetyksen juhlavuoden pääjuhlassa 18. tammikuuta kuultiin tervehdyksiä eri puolilta maailmaa. Upeat kuoroesitykset kruunasivat tilaisuuden Helsingin yliopiston juhlasalissa.

Yliopiston pääjuhlassa kuultiin neljää kuoroa.

Piispa **Tomas Shivute** Namibiasta saarnasi juhlamessussa Helsingin tuomiokirkossa.

–Kristuksen ansiosta syntiset voivat vapautua syyllisyyden siteistä ja jatkuvasta pelosta, saasteista ja korruptiosta, pahuudesta, synnistä ja sen seurauksista. Meidän on aika riemuita ihanasta vapaudestamme ja siitä, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, Shivute sanoi.

Jordanian ja Pyhän maan piispa **Munib Younan** kuulutti Yliopistolla pidetyssä juhlassa kirkon profeetallista roolia.

–Kirkon tulee evankelioida kaikilla elämän alueilla – myös politiikan alueella. Sen tulee nostaa äänensä ja puhua politiikasta moraalin näkökulmasta ja taloudesta eettiseltä pohjalta.

Piispa liittää yhteen rauhan ja oikeudenmukaisuuden.

–Jaksan edelleen uskoa, että Israelin turvallisuus riippuu palestiinalaisten vapaudesta ja oikeudesta ja palestiinalaisten vapaus ja oikeus Israelin

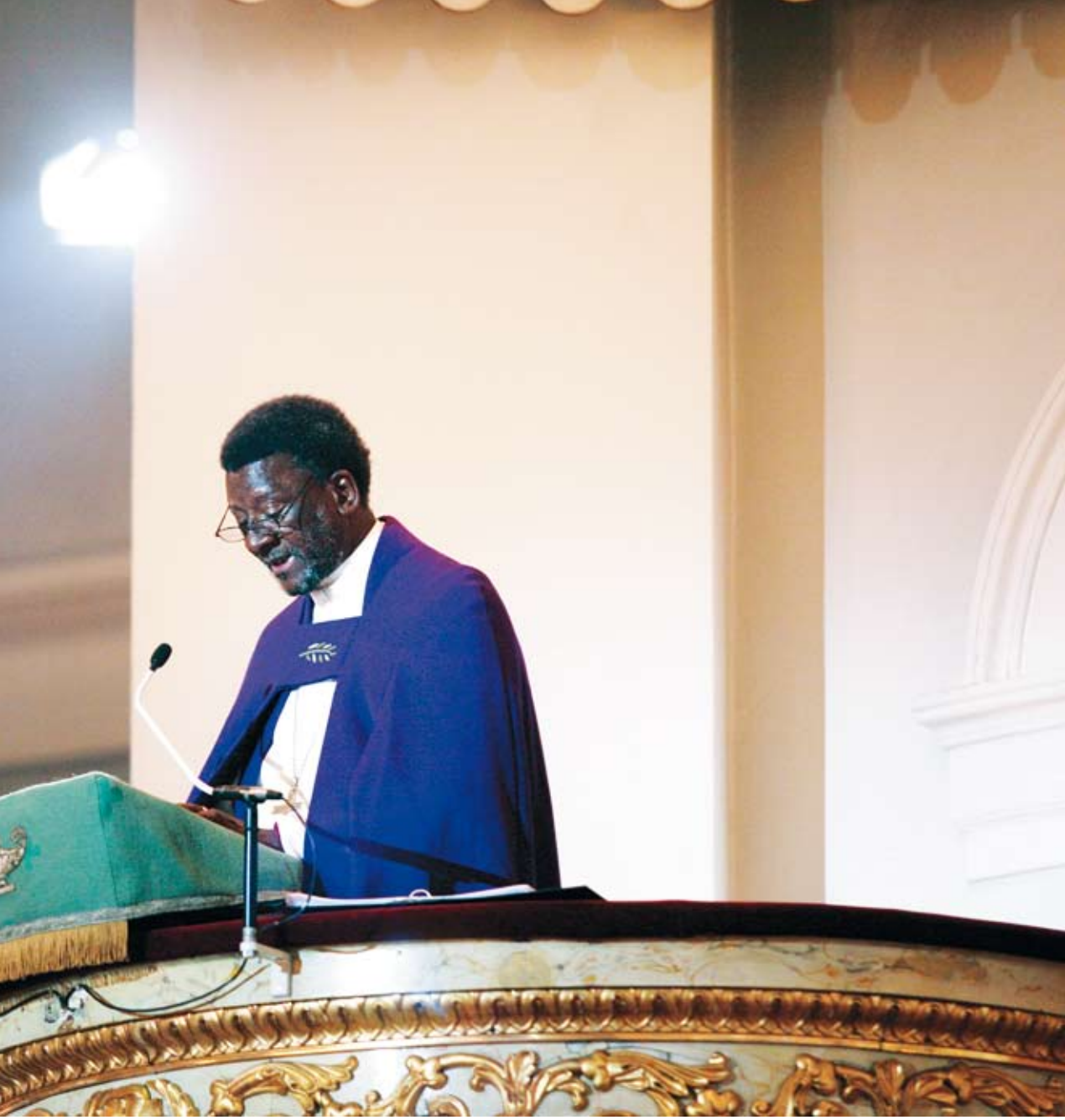

Namibian luterilaisen kirkon piispa Tomas Shivute saarnasi juhlajumalanpalveluksessa.

turvallisuudesta. Tässä on avain oikeudenmukaiseen rauhaan Lähi-idässä.

Younanin mielestä kristittyjen tulee yhdessä muiden uskontojen kanssa etsiä yhteisiä arvoja, jotka edistävät oikeudenmukaisuutta, rauhaa, tasa-arvoa, elämän pyhyyttä, kanssaelämistä, uskonnonvapautta ja vähemmistöjen oikeuksia.

–Meidän tulee yhteisesti omaksua profeetallinen rooli, eikä antautua virtauksiin, joiden piirissä demonisoidaan muita uskontoja. Se vain voimistaa ääriliikkeitä. Meidän ei myöskään pidä antaa ääriliikkeiden kaapata haltuunsa omaa uskontoamme.

Tervehdyksenä toivat myös Amity Foundationin apulaispääsihteeri **She Honguy** Kiinasta, Karjalan rovastikunnan tiedottaja **Oksana Dyba** ja Luterilaisen maailmanliiton apulaispääsihteeri **Chandran Paul Martin**, joka korosti erityisesti kirkkojen roolia elämän eheyden ja ihmissuhteiden vaalijoina.

Draama kertoi, miten väkivallasta päästään yhteisymmärrykseen.

Meidän ei myöskään pidä antaa ääriliikkeiden kaapata haltuunsa omaa uskontoamme.

–Meitä kutsutaan olemaan yhteiskunnan omatunto ja muutoksen agentteja.

Evankeliumi kuuluu köyhille ja rikkaille

Suomessa aikaisemminkin vieraillut piispa **Munawar Rumalshah** analysoi käsitystä, että lähetyksen tulee saavuttaa vain köyhät.

–Kerromme evankeliumin vain niille, jotka ovat meitä aineellisesti köyhempiä. Tämä on yksipuolista lähetystyötä.

Piispa myönsi, että Lähetysseuran työ köyhien parissa on muuttanut perin pohjin köyhien ja hätää kärsivien elämää.

–Mutta myös ne, jotka eivät ole taloudellisesti meistä riippuvaisia, tarvitsevat evankeliumin haastetta ja sanomaa.

Kuorojen tervehdyksissä kaikuvat kansainväliset vaikutteet.

Nyt on kirkon uudistumisen aika

Piispa **Simo Peura** analysoi maallistumista.

–Euroopan kirkot menettävät jäseniään, ja monet enemmistökirkot ovat muuttumassa vähemmistökirkoiksi. Uskon hengellinen voima tuntuu katoavan kirkoistamme, ja postmodernin ihmisen

Piispat Younan, Peura ja Huovinen poistumassa juhlajumalanpalveluksesta, joka pidettiin Helsingin tuomiokirkossa.

Arkkipiispa Jukka Paarma tapasi juhlilla Jordanian ja Pyhän maan piispan Munib Yuonanin.

uskonnollinen etsintä ohjautuu perinteisten kirkkojen ulkopuolelle. ‘

Hän kysyi, tapahtuuko näin sen vuoksi, että kristityt myötäilevät sekulaarin yhteiskunnan mielipidettä? Onko niin, että kirkoistamme ei enää löydy hengellistä ravintoa?

Peura sanoi, että missionaarisuus on kirkon ajallisen olemassaolon ilmaus.

– Olemme kirkko, koska Jumala tarvitsee meitä toteuttamansa lähetyksen välineeksi luomassaan maailmassa.

Piispa pahoitteli voimien kulumista kirkon sisäiseen keskusteluun.

– Se on ehkä väistämätöntä, koska eri kiistat koettelevat kirkon yhtenäisyyttä. Vaarana kuitenkin on, että kirkko katsoo nyt liiaksi sisäänpäin. Jyrkät näkökannat voimistuvat ääripäiden – kutsuttakoon heitä yleisesti vaikkapa konservatiiveiksi ja liberaaleiksi – ottaessa haltuunsa kirkollisen keskustelun tilan. Samalla näköalat kapeutuvat.

Lähetyksen vahvistaminen voi Peuran mukaan johtaa kirkon hengelliseen uudistumiseen.

– Jos kirkko on aidosti missionaarinen, se suuntaa huomion ja ponnistelut pois itsestään, maailmaan, joka ei vielä tai enää tunne Kristusta. Samalla kirkko muistaa ja tunnistaa oman perustehtävänsä. On aika palata siihen. On aika uudistaa kirkkoa.

Teksti:
Lea Lappalainen
Kuvat:
Jarmo Kulonen, Johanna Viljakainen

Kristuksen ansiosta syntiset voivat vapautua syyllisyyden siteistä.

Thaimaaan luterilaisen kirkon jumalanpalveluselämää kehittänyt opiskelijäryhmä Ranat Aek esiintyi pääjuhlan lisäksi monissa muissa tilaisuuksissa.

Ainutlaatuinen Kristus

Kirkon lähetystyön juhlavuosi on meneillään. Tammikuun 18. päivänä vietettiin Suomen ev.lut. kirkon lähetystyön juhlaa juhlamessuna Helsingin Tuomiokirkossa ja pääjuhlana Helsingin Yliopiston suuressa juhlasalissa. Juhlat pidettiin samoissa tiloissa, joissa Suomen Lähetysseura oli perustettu vuonna 1859. Tästä alkaen kirkkomme on ollut keskeytyksettä mukana maailmanlähetyksessä. Ensimmäiset avaukset oli tehty jo 1700-luvun lopulla.

Sataviisikymmentä vuotta sitten unelmoitiin siitä, että evankeliumi leviäisi kaikkialle maailmaan ja että Afrikan ja Aasian kansat kääntyisivät Kristuksen puoleen. Osa unelmasta on toteutunut. Kristillisiä kirkkoja on syntynyt kaikille mantereille. Afrikan ja Aasian kirkot lähettävät työntekijöitä lähialueilleen ja kauemmaksikin. Yhteinen lähetystehtävä on edelleen kesken, kristittyjen osuus maailman väestöstä on pysynyt kolmanneksessa ainakin sadan vuoden ajan.

***

Tämän lehden teemana on Jeesus. ”Rakkautensa vuoksi Jumala tuli ihmiseksi Jeesus Nasaretilaisessa. Kristuksen opetuksissa ja teoissa, hänen elämässään, kuolemassaan ja ylösnousemuksessaan Jumalan rakkaus tuli näkyväksi. Kristus mursi Jumalan ja ihmiset erottavan, ylipääsemättömän muurin. Hän kutsui kohtaamiaan ihmisiä pelastuksen, ikuisen elämän osallisuuteen” (Esitys kirkon lähetysstrategiaksi).

***

Eri kulttuureissa Jeesuksen persoonan erilaiset puolet korostuvat. Tutustuminen erilaisiin korostuksiin korjaa yksipuolisuuksia. Samalla joudutaan miettimään mikä on keskeistä, muuten kaikki hajoaa erilaisiksi mielipiteiksi. Tässä mietinnässä vanhan kirkon aikana syntyneillä uskontunnustuksilla on paljon käyttöä. Nehän ovat syntyneet prosessissa, jossa kristityt kohtasivat antiikin ajan monimuotoisen uskonnollisuuden. Samaa monimuotoisuutta kohtaamme nykyaikana. Jotkut aikoinaan torjutut uskonnolliset käsitykset ovat tulleet esiin uusissa muodoissa.

Kysymys Jeesuksesta on äärimmäisen tärkeä eri uskontojen edustajien kohtaamisessa. Vanha yhtenäiskulttuuri on hajonnut ja muiden uskontojen edustajia kohdataan arjessa. Uskonnot ovat myös tulleet osaksi yhteiskunnallista keskustelua. Hämmennystä voi vähentää sen ymmärtäminen, että uskontojen edustajien kohtaamisessa on monia ulottuvuuksia. Yhteiskunnille ja sen yhteisöille on tärkeätä, että eri uskontojen edustajat ja uskonnottomat elävät keskinäisessä rauhassa ja yhteisten pelisääntöjen mukaan.

Uskontojen edustajien kohtaamiseen kuuluu olennaisena osana aito uskontodistus. Kristityt pitävät kiinni Kristuksen ainutlaatuisuudesta Vapahtajana ja ainoana tienä pelastukseen. He pyrkivät elämään sovussa toisinuskovien kanssa.

Jk.
Kirkkomme Lähetys -lehden ensimmäinen, kaksikielinen numero ilmestyi vuonna 1959. Aluksi Vår Kyrkas Mission julkaistiin erillisenä, mutta vuodesta 1965 lehti on ollut kaksikielinen.

Jaakko Mäkelä
TT Kirkon lähetyssihteeri

Kristus helt unik

Kyrkans mission firar jubileum i år. Den 18 januari firades Evangelisk-lutherska kyrkans mission med jubileumsmässa i Helsingfors domkyrka och huvudfest i Helsingfors Universitets solennitetssal. Festen hölls på samma ställe som Finska Missionssällskapet hade grundats 1859. Sedan dess har vår kyrka utan avbrott deltagit i det världsvida missionsarbetet. De första öppningarna gjordes redan i slutet av 1700-talet.

För hundrafemtio år sedan drömde man om att evangeliet skulle spridas till hela världen och att folken i Afrika och Asien skulle vända sig till Kristus. Denna dröm har blivit sann. Kristna kyrkor har uppstått på alla kontinenter. Kyrkorna i Afrika och Asien skickar ut arbetare i sina närområden och även längre bort. Vår gemensamma missionsuppgift är ännu inte slutförd, de kristnas andel av världens befolkning har hållit sig kring en fjärdedel i åtminstone hundra år.

***

Temat för detta nummer är Jesus. ”För sin kärleks skull blev Gud människa i Jesus från Nasaret. I Kristi undervisning och handling, i hans liv, död och uppståndelse blev Guds kärlek synlig. Kristus krossade den oöverstigliga mur som skilde människan från Gud. Han kallade dem han mötte till frälsning, delaktighet av det eviga livet” (Förslag till kyrkans missionsstrategi).

***

I olika kulturer betonas olika delar av Jesu person. När man bekantar sig med olika betoningar korrigeras ensidigheter. Samtidigt blir man tvungen att fundera över vad som är väsentligt, för annars ramlar allting sönder i olika åsikter. I detta tankearbete har de trosbekännelser som föddes i urkyrkan mycket att ge. De har ju kommit till genom en process där kristna mötte antikens mångskiftande religiositet. Samma pluralism möter vi i dag. En del gamla trosuppfattningar som tidigare avvisats har dykt upp igen i nya former.

Frågan om Jesus är synnerligen viktig i mötet med människor från andra religioner. Den gamla homogena kulturen har fått ge vika och vi möter representanter från många andra religioner i vår vardag. Religionerna har också fått en tydlig plats i samhällsdebatten. Det hela blir mindre förvirrande om man förstår att det finns många dimensioner i mötet mellan personer med olika religion. För samhällen och de gemenskaper som finns inom dem är det viktigt att folk med olika tro eller utan tro lever i fred med varandra och följer gemensamma spelregler.

***

En viktig del i mötet mellan personer från olika religioner är det genuina vittnesbördet. Vi kristna håller fast vid att Kristus är unik som Frälsare och enda vägen till frälsningen. Och vi strävar efter ett liv i samförstånd med dem som tror annorlunda.

***

Det första, tvåspråkiga numret av tidskriften Kirkkomme Lähetys – Vår Kyrkas Mission gavs ut 1959. Till en början trycktes Vår Kyrkas Mission separat, men sedan 1965 har tidskriften varit tvåspråkig.

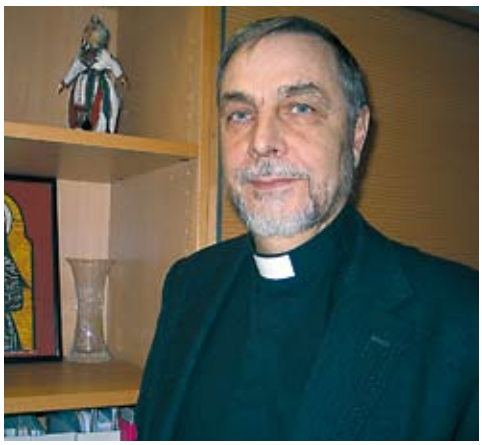

Jaakko Mäkelä
teol.dr, Kyrkans missionssekreterare

Kuva: SLS:n Kuvapalvelu

Juhlapäivänä katsottiin myös historiaan. Ensimmäiset naislähetyskoulusta valmistuneet lähetit 1907. Lähetyskurssi 1906-1907 vas. istumassa: Martta Auterinen (myöhemmin Väänänen), Selma Santalahti Seisomassa: Suoma Terho (myöhemmin Kakamägi) Ilmi Lamenranta (myöhemmin Korhonen)Aini Packalen (myöhemmin Aarni)

Hauska tavata!

Tähtitorninmäellä kuhisi lähetyksen juhlapäivänä 19. tammikuuta. Lähetysseuran talon kaikissa kerroksissa juhlittiin: puhein, lauluin, soitoin, näyttelyin ja pöydän antimin.

–Täällä virkistyy, sanoo lähetysjohtaja **Alpo Hukka.** Hän ei pääse avoimien ovien päivänä paria askelta eteenpäin, kun joku tarttuu hihasta.

Veteraanin sydäntä sykähdyttävät monet asiat, lähetyksen kahdensuuntaisuus, monet stipendiaatti-ystävät ja lähettien kirjeet. Maailman kriisipesäkkeitäkään ei auta sivuuttaa.

–Gaza, jossa eletään koston aikaa, huutaa sovitusta. Se on mahdollista vain Kristuksessa.

Islamin haasteen Hukka muotoilee näin.

–Pelkään, että sen edessä voi olla sama tie kuin kommunismilla. Kun aatetta viedään asein eteenpäin, siihen rakennetaan sisään heikkous, mikä ei pitkän päälle kanna.

Kaisa ja Erkki Halme lähtivät lähetystyöhön, kun Angola oli vielä Portugalin siirtomaa. Pappeina ja opettajina kentällä vierähti liki 30 vuotta. Nyt edessä ovat eläkepäivät ja viestikapulaan on tarttunut Riikka-tytär, kielitieteilijä, joka opettaa Uuden testamentin kreikkaa ja paikallisia kieliä Angolassa.

–Olen asiantuntijatehtävissä. Tätä hetkellä editoin lukutaito-opasta, Riikka Halme kuvaa.

Marja-Liisa Swantz toivoo, että seurakunnissa muistetaan rukoilla myös yhteistyökirkkojen puolesta. –Etteivät ne jäisi lähettien varjoon.

Tekstit
Lea Lappalainen
Kuvat
Jarmo Kulonen

Piispa Munib Younalta kyseltiin kuulumisia joka välissä. Vierellä Chandran Paul Martin, jonka tulkkina Tapio Leskinen.

Kengät muuttivat elämän

Näyttelijä **Antti Sevanto** tarkasteli ihmiselämää kenkien kautta yhden miehen esityksessään.

–Yhden ihmisen osuus auttamisessa on pieni, mutta se voi muuttaa toisen ihmisen elämän, Sevanto pohtii monologin sanomaa.

Esityksessä ollaan Suomessa, mutta muu onkin kansainvälistä: kiinalainen lähetystyöntekijä Wu tapaa afrikkalaisen Peterin, joka on sairastanut lepraa. Wu hankkii Peterille kengät, ja elämä muuttuu.

Sevanto haluaa myös muistuttaa siitä, että sana palaa takaisin.

–Suomalaiset ovat vieneet evankeliumia 150 vuotta. Nyt me voimme olla myös saajan paikalla

Wu haluaa jakaa siitä hyvästä, mitä hän on itse saanut. Näin Kiinalaisen tie tuo Suomeen..

Lähetysteologia valokeilassa juhlavuonna

Luterilaisella maailmanlähetyksellä ja sen suomalaisella osuudella on omat mielenkiintoiset vaiheensa, joita on erityinen syy tarkastella lähetyksen juhlavuotena.

1500-luvun reformaation jälkeen luterilaisten toimesta organisoitu lähetystyö Euroopan ulkopuolelle käynnistyi erittäin hitaasti. Lähes 200 vuotta ehti kulua ennen kuin ensimmäinen luterilainen lähetyshanke saksalais-tanskalaisena yhteistyönä käynnistyi ja suuntautui Intiaan. Tuolloin saksalaiset Bartholomaeus Ziegenbalg ja Heinrich Plütschau saapuivat Intian itärannikolle Trankebariin ja aloittivat siellä lähetystyön vuonna 1706. Piti kulua vielä 50 vuotta ennen kuin suomalainen mainitaan lähteneeksi lähetystyöhön.

Arkistosta Herrnhutista, Saksasta, löytyy dokumentti suomalaisesta kirvesmies Matthias Nybergistä, joka syntyi 28.3.1714 Porvoon lähistöllä. Hän tuli Herrnhutiin vuonna 1747, liittyi veljesseurakuntaan ja sai vuonna 1756 kutsun lähetystyöhön Surinamiin, Etelä-Amerikkaan. Hän saapui viiden muun veljen kanssa marraskuussa vuonna 1756 Paramariboon. Täältä heidät lähetettiin Saramicaan käynnistämään lähetystyötä intiaanien keskuudessa.

Vain viiden kuukauden päästä työn aloittamisesta ja viisi päivää sairastettuaan Nyberg kuoli siellä 5.4.1757, vain 43 vuoden ikäisenä.

On myös mielenkiintoista ja suositeltavaa lukea vuonna 2003 ilmestynyttä ensimmäistä varsin kattavaa ja paikallisten kirjoittamaa Namibian kirkkohistoriaa vuosilta 1805-1990. Kirjoittajina ovat tri G.L. Buys ja tri S.V.V. Nambala.

Teoksen kirjoittamisen lähtökohtana on, että voidaan "havaita ja ymmärtää Kristuksen herruus Namibian historiassa. Päämääränä on ollut löytää ja kuvata Jeesuksen Kristuksen tekoja Namibiassa. Tällöin tarkasteltavana on kristillisen kirkon synty, kasvu, elämä, todistus ja julkinen vaikutus Namibiassa."

Vuonna 1806 London Missionary Society aloitti lähetystyön nykyisen Namibian alueella. Tätä seurasivat Wesleyan Methodist Missionary Society ja Rheinische Missionsgesellschaft. Kun vuonna 1859 perustettiin Suomen Lähetysseura, siitä tuli osa jo laajaa kansainvälistä lähetysliikettä. Suomalainen lähetyspanos suuntautui nykyisen Namibian alueelle. Seuraavina vuosina sinne tulivat monet muut lähetysjärjestöt ja kirkot. Edellä mainittua tutkimusta lukiessa suomalaisen lähetystyön osuutta tarkastellaan valaisevasti ja arvostaen useilla sivuilla.

Tänään tilanne on kirkossamme merkittävästi toinen. Jokainen Kristuksen kirkon jäsen on kutsuttu lähetystehtävään. Kirkon lähetystyön keskus (KLK), kirkolliskokouksen hyväksymät seitsemän lähetysjärjestöä ja Kirkon Ulkomaanapu ovat olemassa tätä tehtävää varten. Tämä antaa aiheen yhteiseen kirkon lähetystyön juhlavuoden viettoon, johon kukin osallistuu omalla panoksellaan.

Myös suomalainen ekumeeninen lähetysyhteistyö juhlii tänä vuonna, kun Suomen lähetysneuvosto (SLN) täyttää marraskuussa 90 vuotta. Neuvostoon kuuluu jäseninä 31 lähetystyötä tekevää kirkkoa, yhteisöä ja järjestöä. Erityisen rohkaisevan näköalan tulevaisuuteen tarjosi viime lokakuussa Helsingissä järjestetty laajapohjainen Nuorten aikuisten lähetyskonferenssi Trans4Mission (artikkeli tässä numerossa). Sille on saatava jatkoa.

Yleiskäsityksen ajankohtaisesta globaalista lähetysteologisesta työskentelystä antavat merkittävät konferenssit, joiden antiin kannattaa lähemmin perehtyä. Sivustolla http://www.helsinki.fi/~tvasko on orientaatioksi mainittu niistä muutamia.

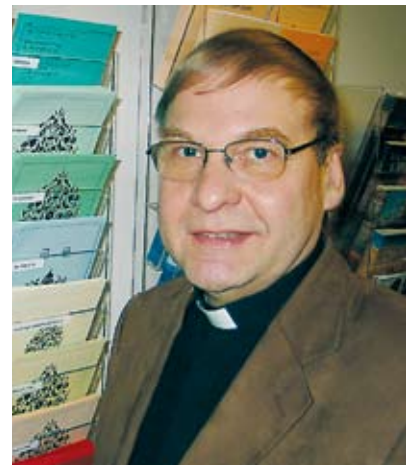

Timo Vasko
lähetysteologi, dosentti

Mitä Jeesus sanoi itsestään?

Toistuvasti Ut:n evankeliumeissa kerrotaan, että Jeesuksen kuulijat hämmästyivät hänen puheistaan. Hänen sanottiin opettavan toisin kuin lainopettajat ja fariseukset. Tämä on kiintoisa havainto erityisesti siksi, että uusimmankin tutkimuksen mukaan Jeesus tulee ymmärtää nimenomaan juutalaista taustaa vasten. Yhtäältä Jeesus siis eli ja opetti niin kuin juutalainen elää ja opettaa. Toisaalta hän kuitenkin samalla puhui hätkähdyttävällä tavalla toisin kuin muut.

Jeesuksen opetusta ei voi ymmärtää ilman juutalaisten pyhiä kirjoituksia, niin kuin me sanomme, ilman Vanhaa testamenttia. Hän julisti Jumalan valtakunnan, Jumalan kuninkuuden tuloa, jonka odotus oli voimakasta noihin aikoihin. Kunnon fariseuksen ja lainopettajan tavoin hän puhui arvostaen Mooseksen laista.

Tässä kaikessa oli kuulijoille jotakin hyvin tuttua. Samalla Jeesus kuitenkin erosi ratkaisevasti kaikista muista pyhien kirjoitusten selittäjistä. Nasaretin synagogassa hän sanoi Messiaanisen tekstin luettuaan, että se toteutui nyt heidän nähtensä. Hän kutsui itseään Danielin profetian mukaan taivaan pilvissä tulevaksi Ihmisen Pojaksi. Hän antoi syntejä anteeksi, vaikka tiesi, että se valta oli vain Jumalalla. Hän kutsui Jumalaa tuttavallisesti nimellä Abba, Isä. Juutalaiset olivat tottuneet puhumaan Jumalasta heidän kansansa isänä ja Israelista Jumalan lapsena, mutta tällainen yksityisen ihmisen tapa puhutella Jumalaa oli ennen kuulumatonta.

Sama häkellyttävä viesti oli Jeesuksen vertauksissa. ”Jokainen, joka kuulee nämä sanani ja tekee niiden mukaan, on kuin järkevä mies, joka rakensi talonsa kalliolle.” Jeesuksen vertauksia tutkinut Tom Holmén on todennut, että siinä missä Jeesus vertauksissa puhui Jumalasta, hän puhui itsestään. ”Kylväjä, paimen, sulhanen, isä, kuningas, isäntä ja monet muut kuvat, jotka Jeesuksen vertauksissa selvästi viittaavat Jumalaan, viittaavat viime kädessä myös Jeesukseen.” Jeesuksesta itsestään tuli hänen vertauksiensa sanoma. Tämä kaikki oli vaikea käsittää ja hyväksyä, mutta lopulta kaikkein vaikeinta hänen lähimmilleenkin oli ymmärtää ja ottaa vastaan sitä, että Hän sanoi olevansa myös karitsa, joka antaa henkensä kaikkien puolesta.

Hän julisti Jumalan valtakunnan, Jumalan kuninkuuden tuloa.

Mitä Jeesus siis sanoi itsestään? Hän sanoi, että pyhien kirjoitusten ennustukset toteutuivat hänessä. Hän sanoi, että Jumalan valtakunta toteutuu siinä, kun hän tuli maailmaan. Hän sanoi olevansa Jesajan Herran Kärsivä Palvelija ja Danielin Ihmisen Poika. Hän sanoi olevansa temppeli, jossa uhrit uhrataan ja Jumala kohdataan. Lopulta hän antoi ymmärtää olevansa ainoa tie Jumalan yhteyteen, - niin jopa Jumala itse. Ei ihme, että moni loukkaantui. Mutta oli myös niitä, jotka uskoivat. Heidän elämänsä ei sen jälkeen enää palannut ennalleen.

Joskus sanotaan, että vaikka Jeesus ei olisi ollut sitä, mitä väitti, hän oli suuri opettaja. Mutta niin asia ei ole. Jos hän nimittäin ei ollut sitä, mitä hän sanoi olevansa, hän oli suuri huijari. Jos hän taas oli sitä mitä sanoi, hän nimenomaan ei ollut vain suuri opettaja. Hän oli Jumalan Poika ja koko maailman Vapahtaja. Hän antoi henkensä ihmiskunnan syntien sovitukseksi.

Timo Junkkaala
Kirjoittaja on Suomen Raamattuopiston toiminnanjohtaja.

Vuosituhantisesta perinteestä on vaikea päästä eroon

–Afrikassa on potentiaalia, kunhan vain autamme naisia ja pidämme heidän asiaansa esillä, sanoi ministeri Elisabeth Rehn naisten ympärileikkausta käsittelevässä seminaarissa Lähetystalossa.

Elisabeth Rehn kertoi yhdessä Liberian nykyisen presidentin, **Ellen Johnson-Sirleafin,** kanssa tekemästään työstä Afrikan naisten hyväksi. Vuonna 2002 he esittelivät tutkimuksen siitä, miten sodat ja konfliktitilanteet vaikuttavat naisten elämään.

- Silloin opin sen, että naiset – ovatpa he kokeneet millaisia kauheuksia tahansa – haluavat olla mukana oman tulevaisuutensa rakentamisessa ja päätöksenteossa, hän sanoi.

Tutkimustyön jälkeen Afrikan naisten hyväksi on tehty monenlaisia projekteja ja järjestetty monia konferensseja. Rehn iloitsi siitä, että jopa naisten ympärileikkauksista voidaan jo keskustella, vaikka konferenssien päätöslauselmissa ja toimenpide-ehdotuksissa kielenkäyttö on vielä varovaista ja ympäripyöreää.

Sanoista tekoihin

Afrikassa ja Lähi-idässä on WHO:n tietojen mukaan 100 - 140 miljoonaa 15 – 49-vuotiasta ympärileikattua naista, kertoi **Tanja Suvilaakso** UNICEFistä. Joka vuosi kolme miljoonaa tyttöä on vaarassa joutua ympärileikatuksi. Monissa Afrikan maissa ympärileikattujen naisten määrää kuvaavat luvut ovat synkkiä, mutta myös syytä optimismiin löytyy.

Tähän mennessä on tehty useita kansainvälisiä ja alueellisia sopimuksia, joissa valtiot sitoutuvat lasten ja naisten ihmisoikeuksien parantamiseen.

Naisella on oikeus ruumiilliseen koskemattomuuteen.

Muun muassa YK:n Lapsen oikeuksien sopimuksessa (1990) luvataan poistaa lasten terveydelle vahingollisia perinteisiä tapoja, suojella lapsia väkivallalta ja poistaa tyttöjen syrjintä.

– Sopimukset ja lait eivät kuitenkaan merkitse mitään, elleivät ne toteudu käytännössä, Suvilaakso totesi.

UNIFEMin puheenjohtaja, professori **Helena Ranta** totesi, että kaikkien tehtyjen sopimusten jälkeen naisten ympärileikkauskäytännön pitäisi olla jo historiaa.

Ranta ei hyväksynyt ns. medikalisaatio-ajatusta eli sitä, että naisten ympärileikkaus olisi hyväksyttävissä, kunhan toimenpide suoritetaan turvallisissa olosuhteissa, sairaalassa ammattitaitoisen ihmisen asianmukaisilla työvälineillä tekemänä.

– Koko toimenpide itsessään on väärä, ja naisella on oikeus ruumiilliseen koskemattomuuteen.

Miten puhua arasta aiheesta?

Käytännön työstä tyttöjen ympärileikkauksen lopettamiseksi kertoi **Adanech Onke** Etiopian Mekane Yesus-kirkosta.

Kirkko on tunnettu laajasta yhteisönkehitystyöstään maaseutukylissä. Kylissä järjestetään työpajoja, joissa keskustellaan perinteistä. Niistä haitallisin on tyttöjen ympärileikkaus – tai naisten sukuelinten silpominen, kuten Onke sanoo.

– Äidit haluavat lapselleen parasta. He eivät ajattele seurauksia. Kaikesta seksuaalisuuteen ja sukupuolisuuteen liittyvistä asioista ei yleensäkään ole soveliasta puhua ja perinteen vastustaminen on hyvin vaikeaa.

– Kirkossa me haluamme kuitenkin puhua avoimesti ja saada ihmiset tietoisiksi perinteen vahingollisuudesta. Opetamme, että se on Juma-

Elisabeth Rehn ja Adanech Onke osallistuivat tammikuussa seminaariin, jossa käsiteltiin naisen terveyttä vaarantavia haitallisia perinteitä.

Saido Mohamed tekee Suomessa työtä maahanmuuttajanaisten hyvinvoinnin eteen.

lan luomistyön vastaista. Perhelain uudistuttua vuonna 2004 olemme voineet käyttää myös lakia perusteena.

Nykyisin asiasta puhutaan myös lehdissä, radiossa ja televisiossa. Suurin osa väestöstä asuu kuitenkin maaseudulla, eikä heillä ole mahdollisuutta seurata asiaa mediassa. Kaupungeissa tyttöjen ympärileikkaus onkin jo vähenemässä.

– Toivoa maaseudulle tuo se, että nyt ympärileikkauksesta puhutaan myös kouluissa, Adanech Onke kertoi.

Mikään uskonto ei vaadi ympärileikkausta.

Asenteet ovat muuttumassa

Saido Mohamed on mukana Ihmisoikeusliiton KokoNainen -toiminnassa ja työskentelee Suomessa maahanmuuttajien parissa.

Hän joutuu työssään miettimään, miten kyseenalaistaa vanha perinne kyseenalaistamatta itse henkilöä tai miten käydä toista kunnioittavaa, avointa vuoropuhelua arkaluonteisesta aiheesta.

Tyttärelleen ympärileikkausta haluavat vanhemmatkin ajavat lapsen parasta. Muutos tapahtuu, kun he ymmärtävät ympärileikkauksen terveysriskit ja sen, että ympärileikkaamatonkin nainen on ”normaali” nainen.

Sekin tulee ymmärtää, ettei mikään uskonto vaadi ympärileikkausta. Monet vanhemmat pelkäävät myös, että ympärileikkaamatonta tyttöä syrjitään yhteisössä eikä hän pääse naimisiin.

KokoNainen-toiminnassa on saatu kokemuksia, että asenteet ympärileikkausta kohtaan ovat muuttuneet. Kun 1990-luvun puolivälissä Suomessa asuvat somaliäidit pitivät tyttäriensä ympärileikkausta itsestäänselvyytenä, nyt ei enää ole niin. Asia saattaa kuitenkin nousta esiin vanhassa kotimaassa vieraillessa ja siksi keskustelua pitää käydä Suomessakin.

Seminaarin järjestivät Ihmisoikeusliitto ry, UNIFEM, UNICEF ja Suomen Lähetysseura.

Teksti ja kuvat
Kirsi Elo
Suomen Lähetysseura

Även körernas hälsningar återspeglade internationella influenser.

Rättvisa hör till missionen

Vid huvudfesten för missionens jubileumsår den 18 januari fick vi höra hälsningar från olika delar av världen. Fantastisk körsång förgyllde festen, som hölls i Helsingfors universitets solennitetssal.

I festtalen lyfte talarna fram tidens tecken och tolkade dem. **Munib Younan**, biskop i Jordanien och det Heliga Landet kom direkt från den färskaste konflikten i Mellanöstern och efterlyste kyrkans profetiska roll.

– Kyrkan ska evangelisera på alla området i livet – också inom politiken. Hon bör höja sin röst och tala om politik ur ett moraliskt perspektiv och om ekonomi utifrån etiska grunder.

Biskopen säger att fred grundar sig på rättvisa.

– Den befriar människor från orättvisans synd och från rädsla.

Jag orkar fortfarande tro att Israels säkerhet hänger på palestiniernas frihet och rätt och att palestiniernas frihet och rätt hänger på Israels säkerhet. Här finns nyckeln till rättvis fred i Mellanöstern.

Younan anser att kristna tillsammans med de andra religionerna bör söka gemensamma värden som stöder rättvisa, fred, jämlikhet, livets helighet, samexistens, religionsfrihet och minoriteters rättigheter.

-Vi bör tillsammans gå in i den profetiska rollen och inte ge vika för strömningar där man demoniserar andra religioner. Det bara förstärker de extremistiska rörelserna. Vi ska inte heller låta de extrema ta kontrollen över vår egen religion.

Jubileumsmässan fyllde Helsingfors domkyrka med missionsvänner och missionsledare. Markku Kotila (till vänster) Juha Auvinen och Andanech Onke.

Evangeliet finns till för fattiga och rika

Biskop **Munawar Rumalshah** menar att en av missionens största tragedier är uppfattningen att den bara ska möta de fattiga.

–Vi berättar om evangeliet bara för dem som materiellt sett är fattigare än oss själva. Det här är ensidig mission.

Biskopen medgav att Missionssällskapets arbete bland fattiga i grunden har förändrat de fattigas och nödlidandes liv.

–Men också de som inte är ekonomiskt beroende av oss behöver evangeliets utmaning och budskap.

Dags för kyrkan att förnyas

Biskop **Simo Peura** analyserade sekulariseringen.

–Kyrkorna i Europa förlorar medlemmar och många majoritetskyrkor är på väg att bli minoritetskyrkor. Trons andliga kraft ser ut vika från våra kyrkor och den postmoderna människans religiösa sökande tar vägarna förbi de traditionella kyrkorna.

Han frågade sig om det sker för att kristna anpassar sig efter det sekulära samhällets åsikter. Är det så att man inte längre hittar andlig föda i våra kyrkor?

Peura sade att ett missionerande liv är ett uttryck för kyrkans existens i tiden.

Vi är kyrka för att Gud behöver oss som redskap för sin mission i den värld han skapat.

–Vi är kyrka för att Gud behöver oss som redskap för sin mission i den värld han skapat.

Biskopen beklagade att krafterna går åt till kyrkans interna debatter.

–Det är kanske oundvikligt, för olika konflikter prövar kyrkans enhet. Det finns emellertid en fara att kyrkan nu ser för mycket inåt. De skarpa åsikterna förstärks när de extrema flankerna – låt oss generellt kalla dem konservativa och liberala – tar kontrollen över den kyrkliga debatten. Samtidigt smalnar perspektiven.

En starkare mission kan enligt Peura leda till en andlig förnyelse av kyrkan.

–Om kyrkan verkligen andas mission styr den uppmärksamheten och ansträngningarna bort från sig själv, till den värld som inte ännu eller inte längre känner Kristus. Samtidigt minns och ser den sin egen grundläggande uppgift. Det är dags att gå tillbaka dit. Det är dags att förnya kyrkan.

Lea Lappalainen
Översättning:
Kesia Edström
Foto:
Jatta Heikkinen och Jarmo Kulonen

Talande siffror

Inför missionens och kyrkans jubileumsfirande den 18-19 januari, då Finska Missionssällskapet fyllde 150 år, publicerade tidningen Kotimaa färska uppgifter om antalet missionärer utsända av de lutherska missionsorganisationerna. Siffrorna var talande, tankeväckande, utmanande och även skrämmande. Vi fick veta att de lutherska missionärernas sammanlagda antal uppgår till blygsamma 308, fördelade på sex missionsorganisationer. Den största av dem, Finska Missionssällskapet, som nu fyller 150 år, uppgavs ha 155 missionärer. Till detta bör dock läggas ett antal missionärer som är på semester i hemlandet.

Varför är dessa siffror talande och t.o.m. skrämmande? Då man jämför dem med statistiska uppgifter från tidigare år får man en del av svaret. År 1984, då missionssällskapet firade 125-årsjubileum, kunde man glädjas över att ha omkring 300 missionärer i sin tjänst. Fem år senare, då sällskapet fylle 130 år, var antalet missionärer över 400. Allt talade om en dynamisk tillväxt och lovade gott för framtiden.

Nu är tillväxten borta och vi matas med dalande sifferuppgifter om antalet missionärer. Samtidigt förklaras den minskade missionärsinsatsen med att de unga kyrkorna har övertagit det mesta av de uppgifter som missionssällskapen tidigare ansvarade för. Informationen är delvis riktig men kan samtidigt ifrågasättas. Missionsuppgiften får aldrig begränsas till att grunda kyrkor och sedan samarbeta med dem i hälsovård och sociala uppgifter. Missionen har alltid en specialuppgift: att gå ut och göra alla folk till Kristi lärjungar. Det är med den uppgiften som bakgrund som de dalande sifferuppgifterna om missionärsinsatserna börjar tala och utmana. Låt oss se på nya siffror.

Då Finska Missionssällskapet grundades 1859 fanns det i vår värld omkring 1 miljard icke-kristna. I huvudföredraget vid sällskapets konstituerande möte i Nikolajkyrkan (nuvarande domkyrkan) i Helsingfors talade professor F. L. Schauman om hundratals miljoner icke-kristna som behöver sällskapets hjälp. Det var för dem som missionssällskapet var en nödvändighet. År 1959, då missionssällskapet firade 100-årsjubileum, var de icke-kristnas antal omkring 2 miljarder, och då missionssällskapet fyllde 125 år visade statistiken att antalet icke-kristna hade vuxit till 3 miljarder. Då missionssällskapet nu fyller 150 år finns det omkring 4,5 miljarder icke-kristna på vår jord. Det är dessa som utmanar missionssällskapen. De har alla rätt att få höra och motta evangeliet. Så länge skaran av icke-kristna ständigt växer är det otänkbart att missionsuppgiften för gamla missioner skulle få minska. De unga nationella kyrkorna har givetvis sin uppgift i världsmissionen, men den enorma uppgiften är inte bara deras. Vi står alla i dag inför större uppgifter och utmaningar är någonsin tidigare. Därför är dalande sifferuppgifter om antalet missionärer skrämmande.

Nu är tillväxten borta och vi matas med dalande sifferuppgifter om antalet missionärer.

Henrik Smedjebacka
direktor
Missionssällskap 1981-1991

Jeesus-vauva hymyilee alttarilla.

Jeesus elää vähäosaisissa

Venezuelalainen katolinen kristitty ei häpeä Jeesusta.

"Jesucristo es el Rey de los Reyes" eli Jeesus Kristus on Kuninkaitten Kuningas , lukee edellä ajavan auton takalasin tarrassa suurin kirjaimin. Olen menossa ystäväni **Katian** ja hänen miehensä **Josen** kanssa iltamessuun Sacrado Corazon de Jesus -nimiseen katoliseen kirkkoon Venezuelan toiseksi suurimmassa kaupungissa, Maracaibossa.

Katia,31, on kemian insinööri, kaunis nuori nainen ja katolilainen. Hän kutsui minut talomme Rosario-rukouspiiriin, joka kokoontuu kerran viikossa Katian johdolla.

Katia kertoo kohtaavansa Jeesuksen ehtoollisessa.

–Jeesus uhrasi itsensä ristillä antaakseen meille synnit anteeksi. Hän on ystävä ja sovittaja Jumalan edessä. Hän lahjoittaa Pyhän Henkensä, jotta voin olla katolisen kirkkoperheen jäsen.

Puoliso **Jose**, 34 tuo esiin, kuinka Jeesus on opettanut omiaan 2000 vuoden ajan ja ohjannut tiellä, joka johtaa pelastukseen.

–Hän uhrasi itsensä, jotta pelastuisimme helvetin tulelta. Hän on ehdoton hengellinen johtajamme.

Hän ottaa vastaan jokaisen

Jeesuksen Pyhän Sydämen- kirkossa Jeesus-patsas odottaa alttarilla avoimin käsivarsin. Hänen rintaansa on kuvattu punainen suuri sydän.

On vielä joulunaika, joten alttarin eteen, kultakankaan päälle on asetettu iloisesti hymyilevä Jeesus-vauva vaipoissaan kukkien keskelle.

Messun jälkeen Isä **Jesus Hernandez** kertoo palvelleensa samaa kirkkoa jo 39 vuotta.

–Kristus on rakkauden keskus. Hän hallitsee avoimin, rakastavin käsivarsin, valmiina ottamaan vastaan kaikki, jotka häntä etsivät.

Marraskuun viimeisenä sunnuntaina vietetään erityistä kuningasten kuningas- päivää, jolloin rukoillaan Kristusta maailman hallitsijaksi.

▶

–Jeesus on ystäväni, joka valaisee tien ja opettaa tuntemaan itseään. Hän tukee minua, että tulisin paremmaksi kristityksi ja isäksi työssäni.

Katolilainen käy kirkossa

Venezuela on katolinen maa. Kirkot ovat täysiä, ja sunnuntaisin on kolme neljä messua, jotta kaikki mahtuvat mukaan.

Eri kirkoissa voi kohdata erilaisia Jeesus-patsaita neitsyt Marian sekä pyhimysten rinnalla. Jesus Misericordioso -patsas eli Armahtava Jeesus on suosittu sekä myös Ninjo Jesus, Jeesusta pikku poikana esittävä patsas, joiden edessä näkee ihmisten rukoilevan ja sytyttävän kynttilöitä.

Jokaisessa kirkossa Jeesus on myös ristillä. Maracaibon tuomiokirkossa on Cristo Negro, musta Jeesus-patsas ristillä. Sitä pidetään ihmeitä tekevänä patsaana.

Meidän Centro Martin Lutero -keskuksessamme, joka sijaitsee köyhällä, guajiiro-intiaanialueella, on tyhjä risti. Pappimme painottaa, että Jeesus on ylösnoussut Kristus ja elää keskellämme kohtaamissamme köyhissä ja vähäosaisissa.

Työtoverini **Emilba**, 28, kertoo Jeesuksesta näin:

–Jeesus Kristus on ihmiseksi tullut Jumalan Poika. Hän asui maan päällä, kärsi kuin kuka tahansa köyhä tai rikas venezuelalainen. Jumala lähetti hänet auttamaan ja pelastamaan ihmiset synnin vallasta.

Kirkkomme nuorille Jeesus on rauhan, rakkauden ja vapauden tuoja.

–Hän on veljemme ja huolehtijamme, joka on aina kanssamme, hyvässä ja pahassa.

Kirkkomme naapurissa asuvalle **Carmenille,** 47, Jeesus on Vapahtaja.

–Hän on tie Jumalan luo. Hän on myös tuomari, opettaja ja paras ystävä. Hän on lääkäri ja lohduttaja.

Carmenin tytär, **Emigdalena**, 16, pitää Jeesusta suojelusenkelinään.

–Hän kuulee rukoukseni ja varjelee, eikä meille tapahdu mitään pahaa.

Espanjan opettajani **Marichalle**, 53, Jeesus merkitsee kaikkea.

–Hän kuulee rukoukseni. Ilman häntä ei ole mitään.

Leena Piirainen
Suomen Lähetysseuran lähetti

Jeesus on aina lähellä

Vaikka olen asunut Japanissa lähes kaksikymmentä vuotta, en olisi osannut arvata, mikä Jeesuksessa eniten kiehtoo tuntemiani japanilaiskristittyjä.

Pyysin vastauksia 25 henkilöltä 12 eri seurakunnasta. Sanakäänteet vähän vaihtelivat, mutta selväksi kävi, että eniten vastaajia viehätti Jeesuksessa se, että ”Jeesus on aina lähelläni, tuntee minut täydellisesti, ymmärtää minua syvintä olemustani myöten”. Siksi ”voin uskoa itseni hänelle kokonaan”. Paljastavatko tällaiset vastaukset sellaisen surullisen asian, että monet japanilaiset kokevat itsensä yksinäisiksi jopa seurakuntayhteydessä?

Toiseksi eniten Jeesukseen liitettiin sana ”rakkaus”. Vastaajia kiehtoi Jeesuksessa hänen rakkautensa ”juuri minua kohtaan” tai ylipäänsä se, että ”Jumala on rakkaus”. Vaikka japanilainen kristitty kokisi itsensä yksinäiseksi ja orvoksi, hänellä on yksi, joka on aina lähellä ja rakastaa häntä: Jeesus.

Kolmannelle sijalle ylsi Jeesuksen sanan voima ja auktoriteetti. Hänen sanansa on totuus ja osoittaa oikean tavan elää. Lisäksi joku koki Raamatun helppotajuiseksi. Sitä ymmärtää lapsikin.

Vain yhdessä vastauksessa esiintyivät sanat ”synti” ja ”lunastus”. Vastaajaa kiehtoi Jeesuksessa se, että ”Jeesus luopui omasta elämästään lunastaakseen minut synneistäni”. Toiselle ”synnin” havaitseminen itsessä oli tuskallista. Siitä kurjuudesta hänet voi pelastaa yksin Jeesus. Muut eivät maininneet sanaa ”synti”. Sana ”anteeksiantamus” esiintyi vastauksissa vain kerran. Opiskelijatytölle oli tärkeää, että ”Jeesus antaa anteeksi”.

Yksi kertoi saaneensa tietää Jeesuksesta ensimmäisen kerran alakouluikäisenä. Hän oli lainannut kirjastosta kirjan, josta kävi ilmi, että Jeesus oli elänyt elämänsä kokonaan toisten ihmisten hyväksi. Sellainen Jeesus teki häneen suuren vaikutuksen.

Japani on täynnä epäjumalanpatsaita. Nuorehko nainen kertoi viehättyneensä Jeesuksesta alun perin siksi, että Jeesus ei ole mikään paikallaan seisova patsas, vaan niin suuri henkilö, ettei häntä voi nähdä. Sellaiselta Jumalalta oli hänen mielestään paljon mielekkäämpää odottaa apua kuin elottomilta ihmiskäsien tuotoksilta.

Lea Lukka
Lähetysyhdistys Kylväjän lähetti

Jeesus on keskipiste

Mongolinuori liittää Jeesuksen ennen muuta länsimaiseen elämäntyyliin. Nominille Jeesus on vielä enemmän.

Nomin löysi elämälleen uuden suunnan Jeesuksen seurasta.

Nomin Ulzii Dorjsuren (25) on valmistumassa Ulaanbaatarin Teknillisestä korkeakoulusta rakennusalan insinööriksi. Hän on elänyt lähes koko elämänsä Mongolian pääkaupungissa ja ollut vain pari vuotta Etelä-Koreassa siirtotyöläisenä.

Nuoren miehen koti ei ollut erityisen uskonnollinen. Pikemminkin kotona vaikutti sosialistisen ajan ateismin henki.

Nomin tuli ensi kertaa luterilaisen Sain medee (nimi merkitsee Hyvä sanoma) -seurakunnan jumalanpalvelukseen elokuussa 2006. Silloin kaupungissa oli meneillään evankelioimistapahtuma, joka näkyi myös tiedotusvälineissä.

Hän oli kuullut, että kristityt uskovat Jumalaan, joka on luonut maailmankaikkeuden ja siitä kerrotaan kristittyjen pyhässä kirjassa. Kynnys mennä katsomaan, mistä kristinuskossa on oikein kyse, ei tuntunut liian korkealta.

Jumalanpalveluksessa oli paljon nuoria ja Nomin tunsi kuuluvansa joukkoon, vaikkei vielä uskaltanut tehdä tuttavuutta kenenkään kanssa. Lauluissa mainittiin usein Jeesuksen nimi ja sävelet olivat tarttuvia. Kuka tämä Jeesus oli? Se ei häntä vielä ensimmäisellä kerralla kiinnostanut. Sen sijaan hän kuunteli tarkasti, mitä luettiin ja opetettiin Raamatusta.

Puhuminen Jeesuksesta vahvisti omaa uskoa

Nomin alkoi käydä säännöllisesti kirkossa ja tuli aika, jolloin hän meni myös kastekurssille.

–Uskoin Jeesukseen, mutta en vielä ymmärtänyt, miksi juuri hän oli niin keskeinen henkilö Raamatussa.

Ymmärsin, että Jeesus oli Jumalan lähettämä ratkaisu ihmisen pahuuteen.

Kasteen jälkeisenä keväänä seurakunta järjesti omalla alueellaan uusien ihmisten tavoittamiseen tähtäävän tapahtuman. Pastori **Sainaa** koulutti nuoria käyttämään kyselylomaketta, jolla oli luontevaa aloittaa keskustelu kadulla tai puistossa.

Tämä koulutus oli Nominille tärkeä.

–Meille kerrottiin systemaattisesti koko Raamatun keskeinen sanoma luomisesta, syntiinlankeemuksesta, Jumalan toiminnasta historiassa, Jeesuksen elämä, ristinkuolema, ylösnousemus ja toisen tulemiseen lupaus. Ymmärsin, että Jeesus oli kaiken keskus ja Jumalan lähettämä ratkaisu ihmisen pahuuteen.

Nomin keskusteli useamman ihmisen kanssa ja tajusi samalla ymmärtävänsä selkeämmin kuka Jeesus on.

Hän huomasi keskusteluissa, että monelle mongolinuorelle Jeesus on ensi alkuun nimi, joka kiehtoo, koska se liitetään länsimaiseen elämäntyyliin ja ajatellaan, että häneen tutustumalla voi tulla rikkaaksi ja menestyväksi.

Jotkut tulevat silti seurakuntaan etsien muutosta elämäänsä. Osa kohtaa rehellisesti itsensä Jeesuksen edessä ja uskoo syntinsä anteeksi, mutta osa jää etsimään vain hyvää elämää, parempia elämäntapoja ja mahdollista sosiaalista nousua.

Monet vanhemmat lähettävät nuorensa seurakuntaan siinä toivossa, että lapsi siellä saa hyvät ja kestävät arvot elämäänsä. Näin oli Nominin isäkin ajatellut, kunnes poika kerran keskustelussa kertoi, että hän on löytänyt jotakin vielä kestävämpää.

–Sanoin isälle, että sinä tiedät, että kun me teemme väärin se vaivaa meitä ja asia pitää jotenkin selvittää. Jeesus on kuollut meidän syntiemme tähden ja minulle siitä on tullut rauha ja ilo. Isä ei sanonut mitään, mutta näin hänen kasvoistaan, että hän jäi miettimään sanoja.

Nomin löysi elämälleen uuden suunnan Jeesuksen seurasta.

Teksti ja kuva:
Marja-Kaarina Marttila
Lähetysyhdistys Kylväjän lähetti

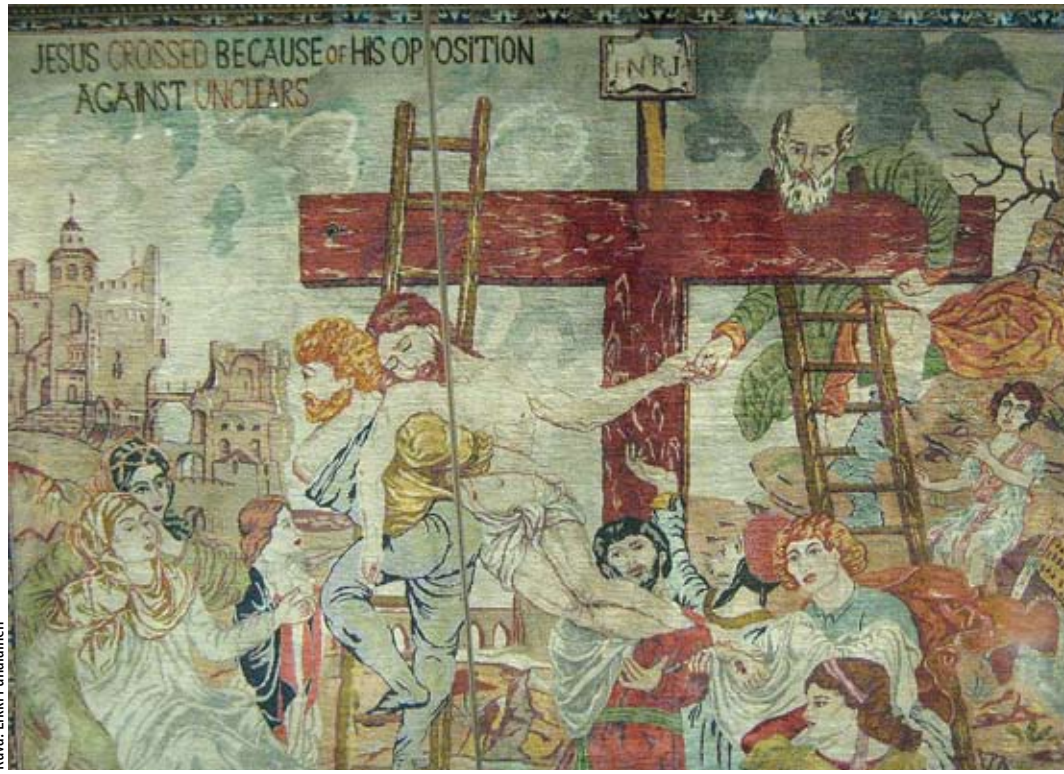

Kuva: Erkki Puhalainen

Ristiin naulitseminen esitetään islamissa eri versioin.

Muslimin Jeesus

Millainen on muslimin Jeesus? Onko olemassa muslimi-Jeesus, niin kuin taiteilija kuvaa taivaaseen nousevan turbaanipäisen Jeesuksen?

Koraani käyttää Jeesuksesta nimiä Jeesus Marian poika, Jumalan sana, Jumalan henki (Ruhullah), Messias. Koraanin luvussa 3 on useita katkelmia Jeesuksesta ja Mariasta.

Enkelit sanoivat: ”Maria, Jumala lähettää sinulle ilosanoman Sanastaan, jonka nimi on Messias. Hän on kunnioitettu tässä ja tuonpuoleisessa elämässä ja hän pääsee Jumalan lähelle ja hän on hurskas.”

Jeesus-vauva puhuu Koraanissa näin: ”Minä olen Jumalan palvelija, ja Hän on antanut minulle Kirjan, tehnyt minusta profeetan ja siunannut minut, missä kuljenkin. Hän on määrännyt minut rukoilemaan ja antamaan almuja niin kauan kuin elän ja olemaan kuuliainen äitiäni kohtaan.”

Suurassa 4 käsitellään ristiinnaulitsemista. ”... mutta eivät he häntä ristiinnaulinneet, heistä vain näytti siltä.”

Samassa suurassa sanotaan kristittyjen menneen liian pitkälle korottaessaan Jeesuksen liian korkealle ja pitäessään häntä jumalana.

Suura 43 jatkaa: ”Jeesus oli vain palvelijamme, jolle me osoitimme armoamme ja jonka me teimme esikuvaksi israelilaisille.”

Jaakko Hämeen-Anttila kuvaa: ”Kristillisen uskon ytimessä on ylösnoussut Jeesus, joka kuoli ihmisten tähden, ja muslimeille Jeesus on Jumalan lähettämä profeetta, joka oli perimmältään samanlainen ihminen kuin kaikki muutkin.”

Jeesus islamilaisessa teologiassa

Muslimiteologit ovat olleet kiinnostuneita Jeesuksesta. Jos joku on pitänyt Jeesusta vain kristittyjen pyhänä miehenä, hän on saanut oppineiden tuomion. 700-luvulla elänyt Abu Hanifa, yksi islamin neljän lakikoulukunnan perustajista, on sanonut: ”Jos joku sanoo, ettei tiedä, ovatko Mooses ja Jeesus Jumalan lähettämiä, hän on uskoton, sillä hän kieltää (Koraanin) tekstin.”

Sunnalaisten muslimien toiseksi tärkein uskonnollisen auktoriteetin lähde ovat hadithit, kertomukset siitä, mitä Muhammad sanoi tai teki tietyssä tilanteessa. Jeesuksen tärkeys islamissa on mainittu muun muassa al-Bukharin (k. 870) kokoelmassa Sahih: ”Muhammad on sanonut: joka uskoo Jeesukseen ja sitten minuun, häntä odottaa kaksinkertainen palkka”. Perimätiedon mukaan jokaisen muslimin tulee uskoa Jeesukseen.

Profeetta Muhammadille kerrottiin, että Jeesuksen sanotaan kävelleen vetten päällä. Hän vastasi: ”Jos hän olisi ollut vielä vankempi uskossaan, hän olisi kävellyt ilmassa.”

Jeesuksen naimattomuus on herättänyt hämmennystä muslimien keskuudessa. Muslimille on tavallaan uskonnollinen velvollisuus mennä naimisiin. Heidän profeettansa yhdisti Jumalan palvelemisen ja naimisissa olemisen edut, he sanovat.

Jeesus islamilaisessa historiankirjoituksessa

Islamilainen historiankirjoitus kirjoittaa Jeesuksesta eri lähteistä koottujen tietojen perusteella. At-Tabari, vuonna 923 kuollut historioitsija kirjoittaa näin: ”Persialaisten mukaan Maria, Imranin tytär, synnytti Jeesuksen, Marian pojan, 65 vuotta sen jälkeen, kun Aleksanteri oli valloittanut Baabelin, parthilaiskuninkaitten viidentenä kymmenentenä vuotena.”

Islamilainen Jeesusta koskeva historian kirjoitus noudattaa pääosin kristillisiä lähteitä, mutta pysyy Koraanin rajoissa ja selittää ristiin naulitsemista erilaisin versioin.

Historian kirjoituksessa ja traditiossa on oma lukunsa viimeisten päivien Jeesuksesta.

Eskatologiassa on kaksi hahmoa, Jeesus ja Mahdi. Usean kertomuksen mukaan Jeesus tulee takaisin, menee naimisiin, tekee pyhiinvaellusmatkan Mekkaan, särkee ristit ja ristiinnaulitun kuvat ja lopuksi kuolee.

Eskatologisen Jeesuksen päätehtävä on taistella Antikristusta vastaan ja tuhota hänet. Jeesukselle on varattu hautapaikka Muhammedin ja ensimmäisen kalifin välissä. Tämä osoittaa, että Jeesusta pidetään Muhammedia alempana, mutta muita ylempänä.

Arabialaisessa kirjallisuudessa on lauseita ja kertomuksia, jotka täydentävät kuvaa Jeesuksesta. ”Joka aamu kaikkialta kokoontui sokeita, rampoja, voimattomia ja kurjia Jeesuksen erakkomajan luo, jotta hänen henkäyksensä parantaisi heidän vaivansa.”

Islamilaisessa Jeesus-kuvastossa Jeesus on milloin lempeä opettaja, milloin ankara askeetti. Toisia kohtaan Jeesus on lempeä, itseään kohtaan ankaran askeettinen.

Jeesus opetti, saarnasi, kutsui seuraajia, lähetti, teki ihmeitä. Hän herätti kuolleita, paransi spitaalisia, rampoja, sokeita, kuuroja, teki savesta lintuja ja puhalsi niihin elämän.

Lahkojen ihailtu Jeesus

Virallinen kuva ja opetus Jeesuksesta ei ole koko kuva muslimin Jeesuksesta.

Sufilaisuudessa muslimimystikot ihannoivat Jeesuksen vaatimatonta elämäntapaa ja askeettisuutta. Heidän joukossaan toteutetaan tavallaan imitaatio Christi-ihannetta, Jeesuksen seuraamisen ihannetta. Sufit, mystikot, etsivät myös yhteyttä Jumalaan ja Jumalan rakkauden osallisuutta. On kertomuksia, missä joku on pyytänyt Jeesukselta saada kokea edes hiukan Jumalan rakkautta ja kun on saanut kokea, on vain alkanut tuijottaa taivaalle ja menettänyt mielensä terveyden.

Shialaisuuden lahko ismaililaiset uskovat salaa, että Jeesus ristiinnaulittiin. Näin uskoessaan he poikkeavat islamin yleisestä opetuksesta ja ovat oma tiivis yhteisönsä.

Ahmadija -lahko, jota muslimit pitävät harhaoppina ja pakanallisena, opettaa, että Jeesus naulittiin ristiin ja vaipui koomaan, mutta ei kuollut. Kun hän virkosi, hän käveli Kashimiriin, meni naimisiin, sai lapsia, eli 120-vuotiaaksi ja on haudattu Kashmiriin.

Kääntyneen Jeesus

Muslimitaustalta kristityksi kääntyneet ovat nähneet unessa tai näyssä Jeesuksen.

Näissä unissa Jeesus on puettu pitkään, valkeaan viittaan tai vaatteeseen ja hänellä on parta. Hän on ystävällinen ja hänen äänensä on lempeä. Hän loistaa valoa ja häntä ympäröi häikäisevä valo. Hän kutsuu luokseen.

Näyssä joitakin on kehotettu lukemaan ensin Koraanista Jeesuksesta ja sitten ohjataan eteenpäin lukemaan Raamattua. Joitakin on kehotettu menemään tiettyyn paikkaan tai tietyn henkilön luo. Unien ja näkyjen Jeesus muistuttaa Johanneksen näkemää Jeesusta Ilmestyskirjan 1. luvussa.

Liisa Kinga

Kirjoittaja on Lähetysyhdistys Kylväjän lähetti. Teksti on lyhennelmä alustuksesta, joka pidettiin 7.1. 2009 Raamattuopiston teologisten opintopäivien työpajassa.

Kirjallisuutta:
Jaakko Hämeen-Anttila, Jeesus Islamin profeetta, Kirjapaja 2006
J. Dudley Woodberry, editor, Muslims & Christians on the Emmaus Road, MARC Publications, 1989
The Holy Quran, Text Translation and Commentary by Abdullah Yusuf Ali, The Islamic Foundation, UK, 1975

Kärsi ja kuoli Helsingissä

Etiopialaissyntyinen Abel Kebre piirsi itsensä monien suomalaisten sydämiin.

Yhteistyöni **Abel Kebren** kanssa alkoi vuonna 1992. Pyysin häntä piirtämään kuvasarjan Jeesuksen viimeisistä päivistä. Tapahtumat sijoitimme Helsingin keskustaan. Kuvasarja oli osa elokuvaa "Kärsi ja kuoli Helsingissä". Siinä Abel näytteli pakolaista, joka katoaa Helsingissä. Sijoitimme Jeesuksen haudan Tähtitorninmäelle. Elokuvan viimeisessä kuvassa Abel, pakolainen, kävelee pois haudalta - Jeesus on noussut kuolleista.

Abel, jonka tunnen, oli idearikas taiteilija, lahjakas ihminen, joka avasi uusia ikkunoita maailmaamme. Elämänvaiheet Etiopiasta Suomeen olivat koulineet häntä - ja usko Jumalaan. Työssään hän sisäisti asiat, oli sitten kyse kuvien piirtämisestä tai jopa näyttelemisestä. Teimme yhdessä elokuvankin.

Lasten suuren suosion sai Lähetysseuralle tehty "Karrin lähetysmatka". Siinä Abelin piirtämä Karri seikkailee oikeissa maisemissa ympäri maailmaa ja kertoo lähetystyöstä ja sen tekijöistä.

Abelilla oli kyky ilmaista nuorten vierauden tunteita. Sen aistii kansikuvista ja kuvituksista Lähetysseuran julkaisemiin kirjoihin "Matkalaukkulapset" ja "Lasku, pakolaisnuorten elämää Suomessa". Lasku sai vuoden kristillinen kirja -palkinnon vuonna 1996. Abel oli mukana palkinnon jakotilaisuudessa.

Kesken jäi animaatioelokuva "Hedelmäkeisari". Sekin saadaan ehkä valmiiksi vuonna 2009.

Jouko Marttinen
AV-toimittaja
Suomen Lähetysseura

Abelilla oli kyky ilmaista nuorten vierauden tunteita.

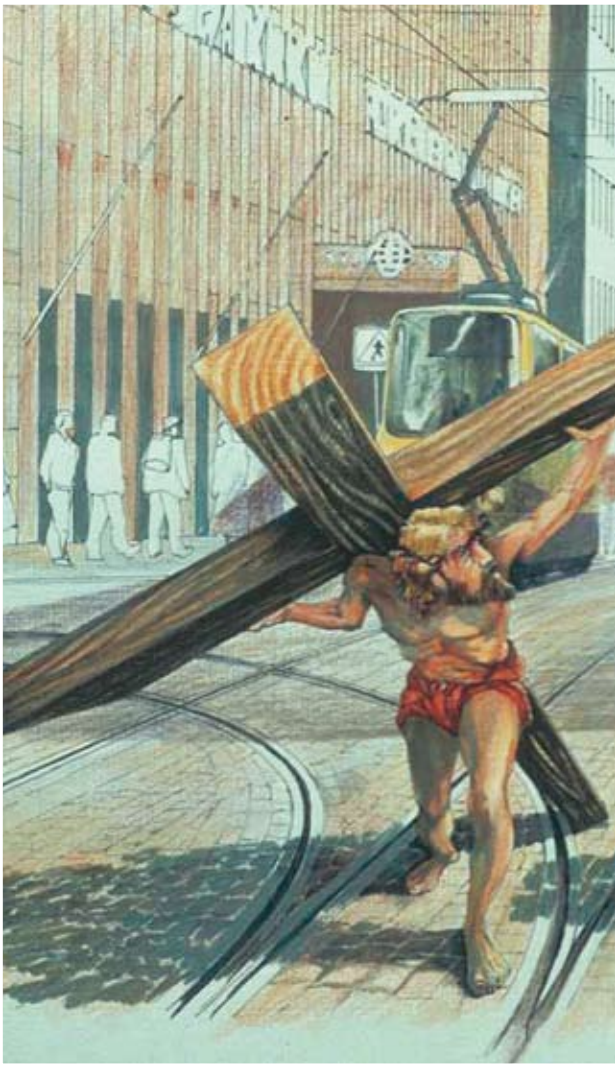

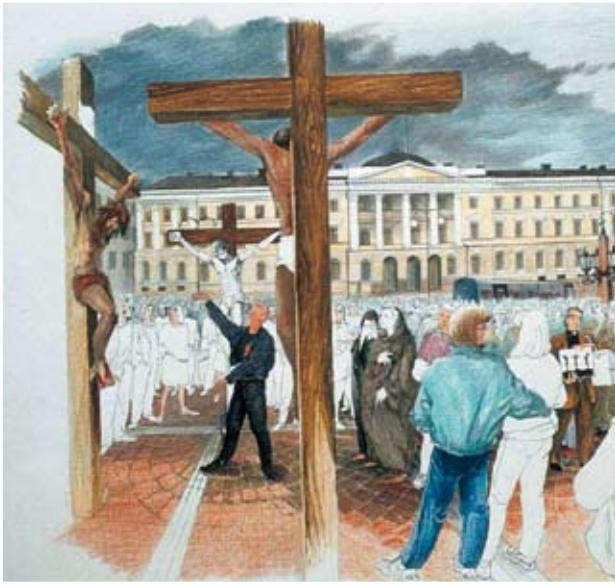

Elämän-vaiheet Etiopiasta Suomeen olivat koulineet häntä – ja usko Jumalaan.

Kärsi ja kuoli Helsingissä -kuvasarjassa seurataan Jeesuksen kärsimysmatkaa osittain samoissa keskustan kortteleissa, missä on viime vuosina esitetty Via Crucis -näytelmää.

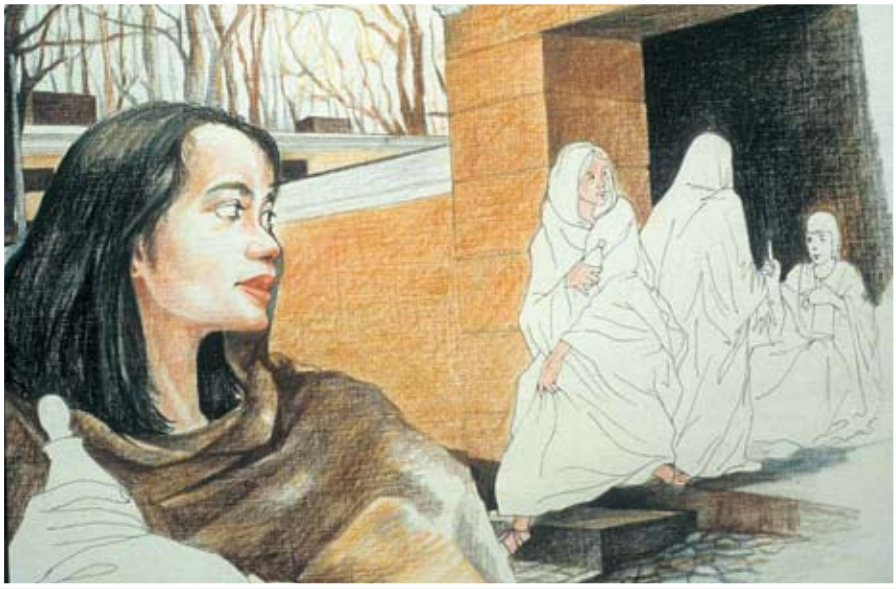

Talouskriisi iskee maailman köyhiin

Ruokakriisi, ilmastonmuutos ja finanssikriisi horjuttavat kehitysmaiden uskoa tulevaisuuteen.

Suomi putosi taantumaan virallisesti helmikuun lopussa. Muutamaa päivää aikaisemmin arvioitiin, että talouskriisi koskettaa jossain vaiheessa joka yhdeksättä suomalaista.

Kehitysmaissa huolet ovat aina toista luokkaa. Maailmantalouden epävakaus voi johtaa absoluuttiseen köyhyyteen.

Kehitysmailla on edelleen paljon velkaa, jonka korkoja rahoitusmarkkinakriisi nostaa.

Finanssikriisi on kääntänyt kriittiset katseet kansainvälisen talouden instituutioihin, Maailmanpankkiin ja Kansainväliseen valuuttarahastoon (IMF), jotka epäonnistuivat kriisin tunnistamisessa.

Niitä on arvosteltu myös siitä, että ne ajoivat rahoitusmarkkinoiden säätelyn purkua kehitysmaissa 1980- ja 90-luvuilla. Ulkomaiset pankit astuivat kehiin, valtasivat rikkaimmat kehitysmaat ja siirtymätaloudet. Kaikkein köyhimpiä strategia ei nostanut köyhyydestä.

Kansalaisjärjestöt korostavat, että maailmantaloudessa kestäviä tuloksia ei saada aikaan, jos kaikkia osapuolia ei oteta mukaan. Järjestöt alleviivaavat, että samat ratkaisut eivät toimi kaikkialla maailmassa ja kehitysmaiden erityisolosuhteet tulee ottaa paremmin huomioon.

Nälkä synnyttää epävakautta

YK:n pääsihteerin **Ban Ki-moonin** mukaan laman uhreja eivät ole pankit vaan yksityiset ihmiset ja eritoten kaikkein köyhimmät.

- Nälkäinen maailma on epävakaa. Sen vuoksi pitää auttaa köyhiä ja investoida tätä tietä turvallisuuteen ja vakauteen. Näin kuvasi taannoin YK:n alaisen Maailman elintarvikeohjelman pääjohtaja **Josette Sheeran**.

Sheeran toteaa, että talouskriisi iskee kehitysmaihin kohtalokkaasti, koska niiden pankit sietävät huonosti maailmanlaajuista luottolamaa ja ajautuvat helposti konkursseihin.

YK ja EU ovat olleet samassa rintamassa, ajaneet demokratiaa ja ihmisoikeuksia. Muuttuneessa tilanteessa vaarana on, että Euroopan motivaatio rahoittaa YK:n toimintaa laskee. Monien EU-maiden kehitysapu oli vähentynyt jo ennen taantumaa.

Rahan lähettämistä pitäisi helpottaa

SPR:n tarkkailija, Kirkon Ulkomaanavun hallituksen jäsen, ministeri **Per Stenbäck** kiinnitti vuoden alussa huomiota vierastyöläisten kotimaihinsa lähettämiin rahalähetyksiin.

Stenbäckin mukaan arviolta kymmenen prosenttia maailman väestöstä tekee rahalähetyksiä sukulaisilleen toiseen maahan. Ne ovat suurin varainsiirto rikkaista maista kehitysmaille. Maailmanpankin mukaan rahalähetykset ovat vuosittain yli kaksi kertaa suuremmat kuin kehitysapu.

Mitä voidaan tehdä, jos taantuma iskee vierastyöläisiin? Jos he menettävät työpaikkansa ja joutuvat palaamaan alkuperäismaihinsa, Stenbäck kysyy.

Hän ehdottaa, että rahansiirtojen käytännön ongelmia korjattaisiin luomalla esimerkiksi turvallisia ja halpoja rahalähetysten kanavia, jotka toimittaisivat rahan kaukaisimmillekin perukoille.

Toinen keino olisi vähemmän muodollisten rahalaitosten hyväksyminen hoitamaan rahan kulkua syrjäseuduille. Näitä voisivat olla osuuskunnat, luottounionit ja uudenlaiset mikrofinanssilaitokset.

Nälkäinen maailma on epävakaa.

Talouskriisissä on köyhissä maissa kysymys jokapäiväisestä leivästä. Kuvassa ruuan jakelua Etiopiassa tänä keväänä.

Kuva: Paulina Saares

Varakkaat olisi herätettävä auttamaan

Mitkä ovat talouskriisin pahimmat vaikutukset, pankinjohtaja ja seurakunta-aktiivi Ahti Hirvonen?

–Talouskriisi vähentää tavaroiden ja palvelusten kysyntää kautta maailman. Julkisen talouden mahdollisuudet tukea vaikeuksiin joutuneita kansalaisiaan heikentyy. Suurimmat vaikeudet syntyvät maissa, jossa valtiontalous on jo ennestään huonossa kunnossa. Suomi ei tämän laman alkaessa ole siinä tilassa, niinpä meillä on mahdollisuus elvyttää taloutta ottamalla velkaa valtiolle.

Miksi tiukkoina aikoina kannattaa auttaa, lähellä ja kaukana?

–Niillä, joilla on mahdollisuus auttaa lähimmäisiään, on laman aikana entistä tärkeämpi tehtävä. Julkisen talouden kiristyessä kolmannen sektorin rooli kasvaa. Onneksi yhteisvastuun henki näyttää olevan heräämässä uudelleen. Myös kansainvälisen avun tarve kasvaa laman seurauksena. Onneksi auttamisvalmius on monesti kriisitilanteissa suurempi kuin normaaliaikoina. Antajan oma varallisuustilanne ei välttämättä määrää auttamisen tasoa. Tämä on vuosikymmenien aikana huomattu muun muassa Yhteisvastuukeräyksessä. Varakkaat olisi herätettävä auttamaan lähimmäisiään selvästi anteliaammin.

Pienen lainan suuret vaikutukset

Koko ajan laajentunut kauppa sijaitsee yhä Sam Anin kodin yhteydessä. Seuraavaksi pitäisikin laajentaa taloa, pojan syntymän jälkeen tarvitaan lisää tilaa. Pienellä lainalla voi olla näin suuri vaikutus, sanoo Kong Sam An ja hymyilee.

Kambodzhalainen Kong Sam An sai Kirkon Ulkomaanavun Naisten pankin tukemasta kyläpankista pienlainan, joka on muuttanut perheen elämän. Nyt hän haluaa antaa saman mahdollisuuden muille vähävaraisille naisille.

Sam Anin tavoitteena oli säästää 500 dollaria käytetyn moottoripyörän ostamiseen.

Kong Sam An on juuri eronnut kyläpankista muutaman vuoden jäsenyyden jälkeen. Hän ei tarvitse pankkia enää. Nykyisin hän pystyy rahoittamaan kasvavan liiketoimintansa tuloillaan.

–Erosin pankista, koska halusin antaa muille vähävaraisille naisille saman mahdollisuuden kuin minulla oli. Joku muu tarvitsee kyläpankin pienlainaa nyt enemmän kuin minä, Sam An sanoo.

Kyläpankkijäsenyyden aikana kartuttamiensa yrittäjyystaitojen, säästöjen ja itseluottamuksen avulla Sam An on pystynyt kehittämään pienestä kioskistaan sekatavarakaupan, jossa on myynnissä laaja valikoima kylän tarvitsemia tuotteita päivittäistavaroista aina kosmetiikkaan ja lääkkeisiin. Jatkossa kaupan hyllyiltä löytyy myös kenkiä ja koulutarvikkeita.

Liiketoiminnan kasvun myötä koko perhe on saanut laittaa hihat heilumaan. Kaupan tehtävät on jaettu perheenjäsenten kesken. Sam An huolehtii myynnistä ja taloudenpidosta, aviomies **Law Chak** viljelee maata, kalastaa ja kuljettaa myyntiin tulevat tavarat markkinoilta kauppaan. Kaksitoistavuotias tytär käy koulua ja auttelee tiskin takana, ja neljän kuukauden ikäinen poika harjaantuu myyntityöhön äitinsä sylissä.

Sam An on tyytyväinen nainen. Päivän liikevaihto on 50 dollaria. Kulujen jälkeen päiväansioksi jää 3-5 dollaria, mikä on huomattavasti enemmän kuin kyläläisten keskitulo.

Sam Anin tavoitteena oli säästää 500 dollaria käytetyn moottoripyörän ostamiseen. Säästöurakka vei vuoden, mutta nyt kaupan tavarat kulkevat helposti pyörän selässä. Itse asiassa säästötavoite ylittyi ja kyläpankin laina oli hyvänä lisänä: kaupassa on myös uusi myyntitiski, johon tuotteet saa näyttävästi esille, ja tyttärellä on polkupyörä, jolla hän taittaa koulumatkansa nopeasti. Viimeinenkin laina on maksettu takaisin.

Teksti ja kuvat:
Mey Sarun
Suomenkielinen käännös:
Ulla Sarasalmi

Liiketoiminnan kasvun myötä koko perhe on saanut laittaa hihat heilumaan.

Jumalan valtakunta etenee tappioiden kautta

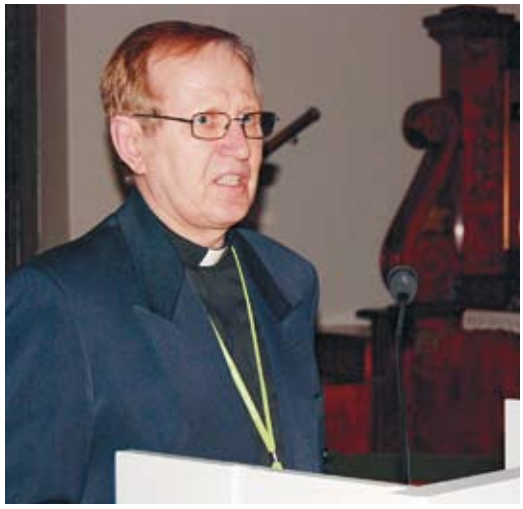

Risto Ahonen näkee kulutusajattelun heijastuvan myös uskonnon harjoittamiseen.

- Uudet kirkot syntyvät lähes poikkeuksetta ilman pohjoisen kirkkojen myötävaikutusta, Seppo Rissanen kuvasi.

–Suurimmat haasteet pohjoisille lähetyskumppaneille ovat siinä, miten vahvistaa monissa maissa jo olevien luterilaisten kirkkojen yhtenäisyyttä ja tukea etelän kirkkojen osallistumista lähetystyöhön.

Näin kuvasi lähetysjohtaja **Seppo Rissanen** lähetyksen juhlavuoden seminaarissa viime marraskuussa Helsingissä.

Dosentti **Risto Ahonen** muistutti merkittäviin missiologisiin asiakirjoihin viitaten, ettei lähetystyö ole luonteeltaan voitosta voittoon kulkemista.

–Jumalan valtakunta etenee usein tappioiden kautta.

Kulutuskeskeinen ajattelu, joka heijastuu myös lähetykseen, näkyy Ahosen mukaan selvimmin amerikkalaisessa uskonnollisuudessa.

–Tunnettu perulainen evankelikaalinen teologi **Samuel Escobar** arvostelee sellaista lähetysajattelua, jossa kääntyneiden mahdollisimman suuri määrä, on tullut hallitsevaksi. Selvimmin tämä piirre näkyy ns. amerikkalaisissa megakirkoissa, joiden toiminta perustuu huomattavassa määrin markkinatutkimuksiin ihmisten odotuksista. Niissä julistus on mukautettu mahdollisimman pitkälle tämän ajan ihmisten tarpeita ja toiveita vastaaviksi.

Lähetystyö ei ole luonteeltaan voitosta voittoon kulkemista.

Lähetysjohtaja **Juha Auvinen** Radiolähetys Sanansaattajat -järjestöstä kantoi huolta ihmisistä, jotka eivät ole kuulleet evankeliumia.

–Kaikesta maailmassa tehtävästä kristillisestä työstä 97 prosenttia on kristittyjen palvelua. Vain kolme prosenttia kristillisestä työstä tehdään sellaisten ihmisten parissa, jotka eivät vielä ole kuulleet evankeliumia.

Lähetyksellä on kotiläksyjä

Lähetyssihteeri **Jaakko Mäkelä** hahmotteli lisääntyneiden kansainvälisten ja ekumeenisten yhteyksien tuomia rajapintoja.

–Käytännössä erityisen tärkeä on kirkon lähetysjärjestöjen ja Kirkon Ulkomaanavun yhteistyö ja työnjako. Tarvitaan yhteinen pöytä, jossa hiippakunnista valitut luottamushenkilöt, kirkon lähetysjärjestöjen ja Kirkon Ulkomaanavun edustajat sopivat yhteisistä linjauksista ja suuntaviivoista.

–Toinen tärkeä rajapinta muodostuu lähetysjärjestöjen työn, hiippakuntien yhteyksien ja muiden kirkollisten järjestöjen kansainvälisten yhteyksien välille. Kolmas seurakuntien kannalta tärkeä rajapinta on lähetysjärjestöjen työn ja ystävyysseurakuntatyön välillä. Neljäs rajapinta on lähetystyön, maahanmuuttajatyön, diakonian ja evankelioimistyön välillä.

Mäkelän mukaan perinteisten protestanttisten kirkkojen lähetystyön ulkopuolisen työn tunteminen on tarpeellista monista syistä.

–Uusien lähetystyön toimijoiden mukaan tulo vaikuttaa kirkkomme lähetysjärjestöjen vanhojen yhteistyökumppaneiden toimintaympäristöön. Toiseksi niillä on vaikutusta yhteistyökumppaneidemme oman lähetystyön suunnitteluun.

–Idän ja etelän kirkkojen tapa tehdä lähetystyötä saattaa tuntua läheisemmältä kuin pohjoisen kirkkojen paljon rahaa vaativa projektikeskeinen työskentely.

Teksti:
Lea Lappalainen
Kuvat:
Paula Laajalahti

Vain kolme prosenttia kristillisestä työstä tehdään sellaisten ihmisten parissa, jotka eivät vielä ole kuulleet evankeliumia.

Miten tukea etelän kirkkojen osallistumista lähetystyöhön?

Professori Eila Helander valotti naisten osuutta lähetystyössä.

Piispa Simo Peura toivoo, että kirkon osallistuminen maailmanlähetykseen vahvistuu uuden lähetysstrategian myötä, jota hän esitteli seminaarissa.

Suomen II lähetysneuvottelu korosti kumppanuutta

Joka neljäs ihminen maailmassa ei ole koskaan kuullut evankeliumia, kaksi kolmesta ei ole kristittyjä.

Näin muistutti radiolähetysjärjestö Sanansaattajien lähetysjohtaja **Juha Auvinen** ekumeenisessa II lähetysneuvottelussa tammikuussa Helsingissä. Auvisen mukaan lähetys ei ole vain työntekijöiden lähettämistä ja taloutta.

–Se on kolmiyhteisen Jumalan työtä tässä synnin alaisessa ja muuttuvassa maailmassa. Globaalit uskonnolliset, kulttuuriset, poliittiset, sosiaaliset ja ympäristön murrokset haastavat kirkkoja rohkeasti käyttämään uusia keinoja kokonaisvaltaisen ja muuttumattoman evankeliumin viemiseksi siitä osattomille lähellä ja kaukana, opettaen, julistaen ja palvellen.

–Vuonna 2009 vietettävä Edinburghin lähetyskonferenssin 100-vuotisjuhlavuosi muistuttaa meitä siitä, että lähetystyö on kristittyjen yhteinen tehtävä. Lähetysliike synnytti nykyaikaisen ekumenian. Yhteistä todistusta tarvitaan, ”jotta maailma uskoisi” (Joh. 17:22).

Mihin isää voimavaroja?

Lähetysteologi **Timo Vasko** esitti Kulttuurikeskus Sofiassa pidetyssä neuvottelussa liudan kysymyksiä.

–Uskotaanko ja eletäänkö lähetyksessä niin kuin itse opetetaan? Onko lähetyksen ohjelmissa riittävästi esillä, että rohkaistaan välittämään sekä kaikista lähimmäisistä että koko luomakunnasta?

–Onko lähetystyössä nykyinen oma ja yhteinen tavoitteenasettelu riittävän selvä – mihin tavoitteisiin lähetystyössä halutaan pyrkiä erikseen ja yhdessä? Millaista yhteistä tavoitteistoa on nimettävissä? Mitä on lähetyskumppanuus tulevaisuudessa?

Uskotaanko ja eletäänkö lähetyksessä niin kuin itse opetetaan?

–Miten kristityn identiteettiä voidaan vahvistaa eri konteksteissa? Mitä toimenpiteitä nykyaikana monien kristittyjen kohtaamat vainot ja väkivaltaiset kuolemat saavat aikaan muiden kristittyjen keskuudessa?

–Miten Kristuksen ainutlaatuisuuden olisi tänään tultava ilmi lähetystehtävää täytettäessä?

–Mitä olisi tehtävä, että kristittyjen prosentuaalinen osuus koko maailman väestöstä voisi kasvaa? Keiden keskuudessa lähetystyötä olisi lisättävä, keiden keskuudessa vähennettävä?

Keiden keskuudessa lähetystyötä olisi lisättävä, keiden keskuudessa vähennettävä?

Kaukana Ja lähellä

Kirkon Ulkomaanavun kansainvälisen työn johtaja **Pauliina Arola** valotti lähetyksen ja kansainvälisen diakonian keskeistä ulottuvuutta kirkon työssä.

–Joskus kansainvälisen diakonian teot ovat helpottaneet paikallisten kirkkojen työtä. Joskus kansainvälinen diakonia on ollut ainoa todistamisen mahdollisuus. Työ kumpuaa lähimmäisen hädästä ja ihmisten tarpeista hädän keskellä. Valitettavasti paikalliset kirkot tai kirkkopoliittiset kytkennät eivät ole aina olleet avuksi hädänalaisten auttamisessa.

Parhaimmillaan kansainvälisen diakonian ja lähetyksen ominaislaadut kuitenkin täydentävät Arolan mukaan toisiaan ja tukevat kehitystä.

Fidan toiminnanjohtaja **Arto Hämäläinen** paneutui saavuttamattomien ja ”väsähtäneiden” tai vieraantuneiden tavoittamiseen.

–Saavuttamattomien tavoittaminen edellyttää aktiivisuutta. Sitä taas motivoi oikea käsitys kolmi-

-Kansainvälinen diakonia toteutuu vasta, kun ravistelemme itseämme täällä pohjoisessa, Pauliina Arola kuvasi.

Isä Tri Nguyen katolisesta kirkosta johti lähetysneuvottelun päätösrukoukseen.

yhteisen Jumalan missionaarisesta aktiivisuudesta. Meidän on muistettava, että voiman antajamme on jumaluuden kolmas persoona Pyhä Henki (Apt 1:8).

Päähuomio olisi kiinnitettävä ihmisiin, jotka eivät tällä hetkellä tunnusta Jeesusta Kristusta syntiensä sovittajaksi ja elämänsä Herraksi. Sivuutammeko tai unohdammeko heidät, koska he eivät kuulu ns. saavuttamattomiin kansoihin?

Kohti uskontojen vuoropuhelua

Arkkipiispa **Jukka Paarma** nosti esiin uskontodialogin edistämisen ja rasististen mielipiteiden ja muukalaisvastaisten asenteiden vastustamisen.

Sofian viesti:

Kaikkialta kaikkialle

- Neuvottelupäivän keskusteluaiheiden pohjalta nousivat esille seuraavat keskeiset näköalat:
- Lähetystyö kuuluu kirkon olemukseen.
- Se perustuu Jeesuksen Kristuksen kirkolleen antamaan lähetystehtävään.
- Lähetystyö kuuluu kaikille kristityille ja sitä tulee tehdä yhdessä.
- Yhteistyötä kirkkojen ja lähetyksen toimijoiden kesken on vahvistettava sekä kotimaassa että globaalisti.
- Kaikkien kirkkojen tulee kunnioittaa ja tukea toisiaan yhteisessä tehtävässä.
- Kristuksen ainutlaatuisuus tulee voida kertoa kaikille kansoille. Uskonnonvapauden ja ihmisoikeuksien edistäminen kuuluvat lähetystyöhön.
- Lähetystehtävää toteutetaan evankeliumin julistamisen ja lähimmäisen palvelemisen kautta. Niissä noudatetaan kestävän kehityksen periaatetta, joka perustuu Raamattuun.
- Nykyinen muuttuva toimintaympäristö haastaa käyttämään kehittyviä viestintävälineitä tehokkaasti.
- Lähetystyö edellyttää kumppanuutta ja vastavuoroisuutta kaikilta osapuolilta; lähetys toteutuu kaikkialta kaikkialle.
- Kirkot ja lähetystyön toimijat lisäävät valmiuksia kohdata eri uskontoihin kuuluvia maahanmuuttajia.
- Yhteinen tehtävämme on vielä kesken. Siksi Kristuksen maailmanlaajuisen kirkon kasvu ja vahvistuminen ovat lähetystyön tavoite.

–Tämä on osa kristittyjen missiota ja lähetystehtävää omassa yhteiskunnassamme. Keskinäisen ymmärtämisen ja kunnioittamisen lisääntyminen poistaa sekä ennakkoluuloja että vihamielisiä asenteita.

Lea Lappalainen
Kuvat:
Timo Vasko

Lähetyssihteerit seurakuntaliitosten keskellä

–Pidän onnistuneena ratkaisuna sitä, että seurakunnassamme on lähetyssihteeri molemmissa työyhteisöissä. Näin lähetystyön maailma on läsnä kaikessa toiminnassa, kirjoittaa kirkkoherra Heikki Sariola.

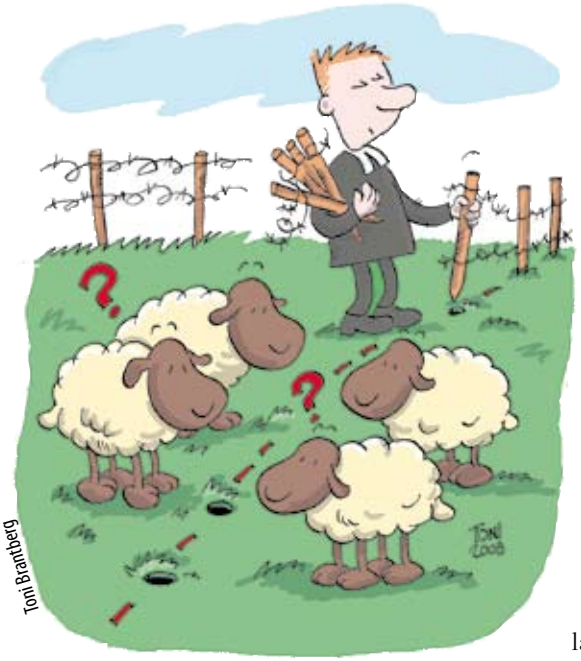

Seurakuntaliitokset synnyttävät uusia entistä suurempia yhteisöjä.

Kurikan seurakunta laajeni kuntaliitoksen seurauksena vuoden vaihteessa, jolloin Jurvan seurakunta liittyi siihen. Näin 10 000 hengen ja 4 000 hengen seurakunnat muodostivat uuden kokonaisuuden.

Liitosneuvotteluissa tuli vastaan se käytännön asia, että seurakuntien alueet ovat maantieteellisesti erillään toisistaan ja kumpikin toimii omalla alueellaan vilkkaasti.

Seurakunnan uusi koko, noin 14000 jäsentä sopi hyvin kirkon lähetysstrategian puitteisiin, jossa todetaan, että 15 000 hengen seurakunnassa tulisi olla täysiaikainen lähetyssihteerin virka.

Teoriassa näin olisi voitu toimia, eli nostaa silloista Kurikan seurakunnan yhdistelmäviran 70 prosentin osuutta kokoaikaiseksi lähetyssihteerin viraksi. Tämä ajatus ei kuitenkaan noussut missään vaiheessa todelliseksi vaihtoehdoksi. Kahden toiminnallisen alueen hoitaminen samaan aikaan ei tuntunut houkuttelevalta. Monet lähetystapahtumat (Kauneimmat joululaulut, äitienpäivälounas) ajoittuvat perinteisesti samaan aikaan ja niiden järjestäminen olisi ollut hankalaa. Samoin liitoksessa valittu yleisperiaate, että hengellisen työn tekijät toimivat pääsääntöisesti vain omalla alueellaan vaikutti ratkaisuihin.

Jurvan seurakunnassa, josta tuli nyt kappeliseurakunta, oli totuttu aiemmin vapaaehtoiseen, palkkiotoimiseen lähetyssihteeriin. Paikka oli jäänyt tyhjäksi vuoden 2008 alusta ja seurakunnassa oli uusi tilanne. Alkuvuoden seurakunta oli ilman lähetyssihteeriä ja loppuvuodeksi seurakunta palkkasi 50 % lähetyssihteerin, joka hankki syksyllä työn ohessa lähetyssihteerin koulutuksen.

Seurakuntaliitoksessa ratkaisuksi tuli kahden lähetyssihteerin malli. Kurikassa säilyi tilanne ennallaan eli lähetyssihteeri työaika on 70 % kokoaikaisesta yhdistelmävirasta. Jurvaan tuli 30% lähetyssihteerin toimi, johon saatiin lisäksi yhdistettyä muita seurakunnallisia tehtäviä. Näin kummassakin työyhteisössä on mukana lähetyssihteeri ja he kollegoina voivat toimia ja kehittää yhdessä lähetystyön käytännön arkea. Samalla täyttyi lähetysstrategian tavoite riittävästä työvoimasta. Kummallakin lähetyssihteerillä on tukenaan aluetyömallin mukaisesti lähetystyön vastuuryhmä.

Edessä on monia toimintaan liittyviä kysymyksiä. Molemmilla seurakunnilla oli runsaasti nimikkolähettisopimuksia. Jatkossa määrä todennäköisesti vähenee luonnollisen poistuman kautta. Samoin lähetystyöhön läheisesti liittyvä Inkerintyö on haasteiden edessä. Uutta haastetta työhön antaa myös yhteinen, koko seurakuntaa koskeva toiminta- ja taloussuunnitelma. Toimintaa ja budjettia pitää seurata yhteisesti, joskin työalavastuu on Kurikan lähetyssihteerin viran hoitajalla.

Heikki Sariola

Kirjoittaja on Kurikan kirkkoherra.

Trans4mission08 innosti nuoria aikuisia lähetystyöhön

Nuorten aikuisten lähetyskonferenssi Trans4mission08 kokosi viime lokakuussa 850 lähetykselle syttynyttä Helsinkiin.

Kuva: Thor-Leif Johansson

Mediabasaarin tv-studiolla nuoret pääsivät opettelemaan haastattelun tekemistä.

Eri kirkkokunnista tullutta konferenssiväkeä innostivat lähetystyöhön **Moses Parmar** Pohjois-Intiasta ja **Rami Fellemon** Israelista sekä lukuisat kotimaiset puhujat eri lähetysjärjestöistä. Basaarissa järjestöt ja seurakunnat esittelivät lähetystyön eri mahdollisuuksia. Mediabasaariin osallistujat kokeilivat ammattilaisten opastuksella omien tv- ja radio-ohjelmien tekemistä.

Kanavissa syvennyttiin lähetystyöhön alustusten ja ryhmäkeskustelujen kautta. Aiheita olivat muun muassa valmentautuminen lähetystyöhön, ammatin kautta kentälle lähtö, pioneerityö, kokonaisvaltainen lähetystyö, medialähetystyö, raamatunkäännöstyö, maahanmuuttajien ja islamin kohtaaminen sekä lähetystyö vainojen keskellä.

Munkkiniemen yhteiskoululla pidetty Trans4mission08 oli Suomen ensimmäinen näin laajassa lähetysjärjestöjen ja kirkkokuntien yhteistyössä järjestetty lähetyskonferenssi. Suomen Lähetysneuvoston (SLN) ja Maailmanevankelioimisen Suomen Keskuksen (MESK) järjestämän konferenssin on tarkoitus saada jatkoa.

Uusia näkökulmia ja käytännön neuvoja

Monelle nuorelle aikuiselle Trans4mission08 oli tärkeä askel kohti oman paikan löytämistä Jumalan valtakunnan työssä - Suomessa tai ulkomailla. Jotkut innostuivat lähetystyöstä aivan uudella tavalla, toisilla jo olemassa oleva kutsumus vahvistui ja täsmentyi.

Maria Turunen, 26, lähti konferenssiin saadakseen rohkaisua lähetysaiheisille pohdinnoilleen. Myös konkreettiset neuvot kiinnostivat.

– Ymmärsin, että kaikkia ammatteja tarvitaan lähetystyössä, markkinointia ja media-alaa opiskellut Turunen totesi. Hänen suunnitelmissaan on Espanja-aktio ensi kesänä ja tulevaisuudessa mahdollisesti oman ammatin hyödyntäminen pidempiaikaisessa lähetystyössä.

Topi Haarlaa, 32, iloitsi eniten Trans4mission08:ssa vallinneesta kristittyjen yhteydestä yli kirkkokuntarajojen.

– Ihmisillä on eri tapoja ilmaista uskoaan, mutta lähetystyö on kaikkien yhteinen asia. Kokemuksia kuulemalla opin uutta eri kulttuureista ja siitä, mitä työ on käytännössä. Toivottavasti voin joskus itsekin lähteä, Haarlaa mietti.

Se voi alkaa yhdestä ihmisestä

Lähetyskonferenssin toinen pääpuhuja Moses Parmar huomautti, että Jumala aloittaa usein työnsä yhteiskunnan vähiten arvostamista ihmisistä. Parmarin johtama Operaatio Mobilisaation tiimi tarjoaa Intiassa kokonaisvaltaista apua kastittomille daliteille, jotka ovat hyvin vastaanottavaisia evankeliumille.

Rami Fellemon johtaa JEO-järjestöä, joka tavoittaa Israelin, Länsirannan ja Gazan arabiväestöä. Puheissaan hän muistutti, kuinka kautta Raamatun Jumala on kutsunut ihmisiä vaikeisiin paikkoihin olemaan siunauksena muille kansoille. Fellemon rohkaisi nuoria aikuisia elämään Jumalan suunnitelman keskipisteessä, jossa elämä saavuttaa täyttymyksensä.

Evankelista **Kalevi Lehtinen** kertoi, kuinka viime vuosisatojen suuret lähetysherätykset ovat saaneet alkunsa yhden nuoren aikuisen sitoutumisesta, ja haastoi osallistujat olemaan osa seuraavaa herätystä. Päätöstilaisuudessa Suomen Lähetysseuran raamattukouluttaja **Eero Junkkaala** ja SLN:n puheenjohtaja **Timo Vasko** tähdensivät, että jokaisella kristityllä on paikkansa lähetystyössä joko ulkomaille lähtijänä tai Suomessa lähettäjänä ja Jeesuksen todistajana arjen keskellä.

Teksti:
Sari Nuutinen

Kirjat

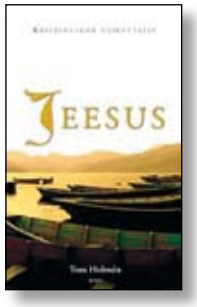

Maltillisesti Jeesuksesta

Tom Holmén:
Jeesus
WSOY 2007

UT:n eksegetiikan dosentin Tom Holménin Kristinuskon vaikuttajat -sarjassa ilmestynyt Jeesus-kirja sanoo kuvaavansa ”yleistajuisesti, mitä tieteellisen tutkimuksen keinoin voidaan sanoa Jeesus Nasaretilaisena tunnetusta historian henkilöstä. Kirja ei pohdi hengellisiä eikä uskon kysymyksiä.”

Kirja haluaa siis pitää selkeänä eron tieteellisen raamatuntutkimuksen sekä kirkollis-hengellisen Jeesus-kuvan välillä. Holmén ottaa käyttöön erottelun ”historian Jeesuksen” ja ”todellisen Jeesuksen” välillä haluten korostaa tieteelliseltä pohjalta nousevan humanistisen tutkimuksen luonnetta konstruktiona, jolla on aina omat rajoituksensa.

Kirjan osassa ”Jeesus-tutkimuksen perusteita ja menetelmiä” pyritään kiitettävästi luonnehtimaan nykyisen eksegeettisen tutkimuksen tieteellis-metodisia lähtökohtia ja korostetaan maltillisuutta tieteen tutkimustulosten soveltamisessa. Samalla Holmén tasoittaa tietä myös toiseen suuntaan: hän korostaa, ettei hän tutkijana halua ottaa kantaa siihen, mitä uskon näkökulmasta Jeesuksesta voidaan sanoa. Hän ei silti kiellä kirjalla olevan mahdollisesti myös uskonnollista merkitystä.

Holmén edustaa tutkijana Jeesus-tutkimuksen ”kolmatta aaltoa”, joka on pyrkinyt irrottautumaan tarpeesta kuvata Jeesusta kulloisenkin maailmankatsomuksen pohjalta. Keinona tähän on ollut Jeesuksen juutalaisen taustan korostaminen. Kaikkea Jeesuksesta ei kuitenkaan pyritä selittämään tästä taustasta käsin, vaan hänen yksilöllisyydelleen pyritään antamaan totuudenmukaisesti tilaa.

Holmén käy läpi joitakin kiinnekohtia Jeesuksen julistuksessa ja toiminnassa korostaen muun muassa sitä yleistä lähtökohtaa, että Jeesuksen julistuksen keskuksessa oli ”Jumalan valtakunta”. Hän toteaa kyseessä olleen Jeesuksen omintakeinen korostus, hänen julistuksensa pääteema, jonka merkitystä Holmén avaa alateemojen kautta. Peruserona tieteen ja uskon näkökulmasta on se, että tieteen Jeesuksen missio jää epätäydelliseksi, uskon Jeesuksen ei. Keskuksessa ovat Jumalan ja ihmisten väliset suhteet. Jeesus yhtäältä liittyy ajan yleisiin juutalaisiin käsityksiin, mutta toisaalta hänen tulkintaansa määrittää erityisesti tietoisuus Jumalan tahdon tuntemisen välittömästä toteutumisesta omassa persoonassa .

Kirjoittajan maltillisuus avaa mahdollisuuksia vuoropuheluun moneen suuntaan, mikä katsottakoon kirjan erityiseksi ansioksi. Se myös mitä ilmeisimmin tuo lisäymmärrystä Jeesuksen ja hänen julistuksensa juutalaisesta taustasta. Kirja antanee virikkeitä niin saarnaajille kuin muille Raamatusta kiinnostuneille myös hengelliseen pohdintaan. Toisaalta kirjan luettuaan ymmärtää, miksi tarvitaan myös kokoavaa opillista pohdintaa, joka luo asioista synteesejä. Siinä määrin avoimiksi monet kysymykset jäävät.

Tomi Karttunen,
Teologisten asiain sihteeri

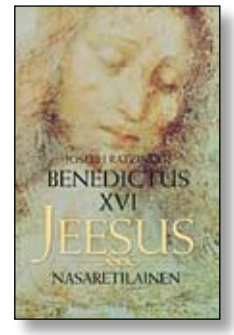

Paavi kehottaa kuunteleman Jeesusta

Benedictus XVI
(Joseph Ratzinger):
Jeesus Nasaretilainen
Keuruu 2008. 372 s.

Paavi Benedictus XVI:n kirjan ilmestyminen suomeksi sattuu hyvään aikaan. Jumalaa käsitteleviä kirjoja on ilmestynyt viime vuosina useita. Ne ovat hyvin erilaisia ja herättävät kysymyksiä samalla, kun ne osoittavat, että uskoa koskevat ajatukset ovat ajankohtaisia.

Vuosi kirjan ilmestymisen jälkeen se on jo suomalaisten käsissä. Se on ikään kuin uuden paavin ”paimenkirje”. Kirjoittaja itse torjuu johdannossa, että kysymys olisi opetuskirjeestä. Hän pitää sitä henkilökohtaisena ”Herran kasvojen” etsimisenä. Kirja on kypsynyt vuosien varrella. Se ei ole vielä kokonaisesitys Jeesus Nasaretilaisesta. Nyt siinä on kymmenen lukua, mutta kirjoittaja halusi julkaista nämä, ”koska en tiedä, miten pitkään minulle vielä suodaan aikaa ja voimia”. Lapsuuskertomukset puuttuvat vielä. Olettaisin, että kärsimyskertomusten käsittely tulee vielä mukaan.

Kirja alkaa Jeesuksen kasteella, jota seuraavat kiusaukset, evankeliumi Jumalan valtakunnasta ja vuorisaarna. Isä meidän -rukous saa oman lukunsa. Kuudes luku on opetuslapsista, seuraava vertausten sanomasta. Johanneksen evankeliumin suu-

ret kuvat (vesi, viiniköynnös ja viini, leipä sekä paimen) käsitellään erikseen. Pietarin tunnustus ja Jeesuksen kirkastuminen käsitellään tärkeinä virstanpylväinä Jeesuksen tien varrella. Viimeinen luku nostaa esille Jeesuksen itsestään käyttämät nimitykset.

Paavi käy keskustelua historiallis-kriittisen eksegetiikan kanssa. Hän antaa arvon sille, mutta näkee myös sen rajat. Hän arvioi, että "historiallinen metodi on eksegeettisen työskentelyn luovuttamaton ulottuvuus". Korostetusti hän vielä toistaa: "kristillisen uskon struktuurin johdosta historiallis-kriittinen metodi pysyy luovuttamattomana". Se tutkii sanaa menneisyyden sanana, mutta jättää sen menneisyyteen. "Juuri se tarkkuus, jolla metodi selittää mennyttä, on sen vahvuus samoin kuin sen rajat". "Ihmissanassa kaikuu ääni, joka on suurempi kuin ihmisen sana." Paavi korostaa koko Raamatun sisällön ja yhtenäisyyden ottamista huomioon.

Katolilaisena metodina käytetään kanonista eksegetiikkaa, joka ei ole ristiriidassa historiallis-kriittisen metodin kanssa, vaan vie sitä eteenpäin ja tekee siitä teologiaa.

Kirjoittaja näkee Raamatun, ei vain kirjallisuutena, vaan korostaa sen subjektina vaeltavaa Jumalan kansaa. "Nuo kirjoittajat eivät kuitenkaan ole itsenäisiä kirjailijoita modernissa mielessä vaan osa yhteistä subjektia, Jumalan kansaa, josta käsin ja jolle he puhuvat----- ja sitä johtaa ja puhuttelee Jumala itse, - hän, joka ihmisten ja heidän ihmisyytensä kautta puhuu Raamatussa."

Kirja sisältää aforismin kaltaisia mietelmiä. Niiden nostaminen esille on vaikeaa, sillä kirjaa voi lukea yhtäältä hengellistä elämää ruokkivana, toisaalta uusien näkökulmien avauksena, joita voi mietiskellä. Samalla paavin kirjoitukset ovat tiukasti kiinni erilaisten tutkimusten tutkimuksen arvioinnissa. Hän poimii perustellusti sen näkökulman, joka vie eteenpäin hänen ajatteluaan, mutta torjuu sellaisen, jolle hän ei löydä riittäviä perusteita.

Käsitellessään vertauksia paavi korostaa Jeesuksen persoonaa Pojan salaisuutena, "Pojan, jossa Jumala on keskellämme ja täyttää lupauksensa." Tämä sama teema kulkee läpi kirjan eri tavoin. Kun Jeesukselta kysytään kylväjävertauksen merkitystä, hän käyttää Jesajan kirjan sanoja (6:9-10). Paavi näkee tässä Jeesuksen asettuvan profeetan kohtaloon. Profeetta epäonnistuu, mutta vasta sen jälkeen hänen sanomansa alkaa vaikuttaa. Vasta risti tuo runsaan sadon. "Jeesus antaa jumalallisen valon kuultaa tämän maailman asioiden ja jokapäiväisen elämämme todellisuuden eri puolien läpi. ----- Hän näyttää meille Jumalan, ei abstraktia Jumalaa vaan toimivan Jumalan, joka astuu elämäämme ja tahtoo ottaa meitä kädestä. Arkipäivän tapahtumien kautta hän osoittaa meille, keitä me olemme ja mitä meidän siis on tehtävä."

Lainaan vielä paavin omia sanoja: " –synnin merkitsemässä maailmassa elämämme painopistettä ja painovoimaa suuntaa joutuminen oman minän ja yleisen mielipiteen vangiksi. Tuo side on murrettava, on avauduttava uuteen rakkauteen, joka siirtää meidät toiselle voimakentälle ja siten antaa meidän elää uusina ihmisinä."

Paavi lausuu kirjan tehtäväksi koettaa ymmärtää Jeesuksen maanpäällistä tietä ja julistusta. Saman hän sanoo määrittelemällä pyrkimyksensä olevan kuunnella Jeesusta ja oppia tuntemaan hänet. Jeesuksen itsestään käyttämät nimitykset auttavat ymmärtämään, että "Jumalassa itsessään on ikuinen vuoropuhelu Isän ja Pojan välillä, jotka molemmat ovat Pyhässä Hengessä todella yksi ja sama Jumala".

Luin paavin kirjan innostuen. Se avasi uusia näkökulmia ja antoi pohdittavaa, mutta kutsui myös mietiskelyyn. Suosittelen siihen tutustumista jokaiselle, joka ennakkoluulottomasti haluaa kohdata nykyisen paavin ja hänen tulkitsemansa Jeesus Nasaretilaisen.

Pirkko Lehtiö

Kiistelty juutalaisevankeliointi

Juutalaisevankeliointi – kutsu seurakunnalle. Juutalaisevankelioimisen Suomen työryhmä (JUST). Helsinki 2008. 85 sivua.

Juutalaiset ja evankeliumi -problematiikka on ollut kestoteema kirkossa jo noin 2000 vuotta. Pohdiskelun taustalla ovat vielä vanhemmat profetiat monine messiaskäsityksineen. Problematiikkaa on työstetty myös Lausanne -liikkeen piirissä (Lausanne Committee for World Evangelization, LCWE). Liikkeen juuret ovat maailmanlähetyksen ja evankelioinnin konferensseissa Edinburghissa vuonna 1910 ja Berliinissä vuonna 1966. Varsinaisesti Lausanne -liike syntyi evankelista Billy Grahamin Sveitsin Lausanneen koolle kutsumassa konferenssissa vuonna 1974. Vuonna 1989 Manilassa Filippiineillä järjestettiin Lausanne II ja Kapkaupungissa Etelä-Afrikassa järjestetään Lausanne III vuonna 2010.

LCWE:n yhteydessä on toiminut vuodesta 1980 alkaen juutalaisten evankelinointiin keskittynyt evankelikaalis-protestanttinen väljä yhteenliittymä Lausanne Consultation on Jewish Evangelism (LCJE, www.lcje.net). Sillä on toimintaa useissa maanosissa, ja se järjestää kansainvälisiä neuvottelupäiviä 3-4 vuoden välein.

Suomessa LCJE:n toimintaa edustaa Juutalaisevankelioinnin Suomen työryhmä (JUST), jonka puheenjohtajana toimii kappalainen Juha-Pekka Rissanen. JUST julkaisi vuonna 2008 juutalaisten evankeliointiin

kantaa ottavan asiakirjan Jewish Evangelism – A Call to the Church (Lausanne Occasional Paper No. 60) suomeksi nimellä Juutalaisevankeliointi – kutsu seurakunnalle. Dokumentti syntyi LCWE:n konferenssissa Pattayalla Thaimaassa syys-lokakuun taitteessa 2004 (http://www.lausanne.org/documents/2004forum/LOP60_IG31.pdf)

Suomennoksen alkusanoissa Juha-Pekka Rissanen kirjoittaa tähän liittyen: "Siihen messiaaniseen uskoon, jonka mukaan Jeesus on Vanhan testamentin Messias-profetioiden täyttymys, kuuluu mitä luonnollisimmin ja välttämättä tämän uskon esillä pitäminen juutalaisille. Usko Jeesukseen Messiaana alkoi juuri juutalaisten parista, juutalaisena herätysliikkeenä. Jeesus, samoin kuin Hänen oppilaansa – myöhemmin apostoleiksi kutsutut – olivat juutalaisia. Messiaanisen sanoman leviämiseen tehokkaasti vaikuttanut Paavali oli syvästi vakuuttunut asian oikeutuksesta: 'Minä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima ja se tuo pelastuksen kaikille, jotka sen uskovat, ensin juutalaisille, sitten myös kreikkalaisille' (Room. 1:16). Lähetystyö Jeesuksen messiaanisuuden kuuluttamiseksi juutalaisille ja kaikille ihmisille on vielä kesken" (s. 1).

Johannes Haapalaisen suomentama ja toimittama asiakirja perustelee kirkon juutalaislähetystyötä muun muassa näin: "Juutalaisten evankelioinnin tarkoituksena on kertoa evankeliumi juutalaiselle kansalle. Näin toimivat niin Jeesus kuin apostolitkin. – – Maailmanlaajuinen lähetystyö sai alkunsa evankeliumin julistamisesta juutalaisille. – – Jeesukseen uskovat juutalaiset ovat kristillisen historian kaikkina sukupolvina olleet osa seurakuntaa. Seurakuntaa kutsutaan nyt toivottamaan juutalaiset tervetulleiksi sekä arvostamaan heidän uudistunutta mukanaoloaan Jeesuksen ruumiin yhteydessä – yhtä hyvin Israelissa kuin muissa maailman maissa."

Käännös ei aivan seuraa alkutekstiä: "Church is called upon to welcome and appreciate the renewed presence of Jewish believers in Jesus within the body of Christ – –" Sana "church" on käännetty sanalla "seurakunta", koska "näin voimme toimia laajalla rintamalla erilaisina protestanttisina toimijoina yhteisen asiamme hyväksi yhteiskristillisessä hengessä" (s. 1) Tässä yhteydessä pidän kuitenkin parempana puhua vakiintuneen käytännön mukaan maailmanlaajasta Kristuksen ruumiista.

Liitteet antavat lisää tärkeää informaatiota käsiteltävästä teemasta. Liitteiksi julkaisuun on koottu seuraavia asiakirjoja: Lausannen juutalaisevankelioimisen konsultaatio – Lausanne Consultation on Jewish Evangelism; LCWE:n juutalaisevankelioimista tukevat julkilausumat vuosilta 1980, 1989 ja 1989 ja maakohtaisia tilastoja juutalaisväestö ja juutalaisten ja muihin uskontokuntiin kuuluvien seka-avioliitoista. Julkaisun loppuun on koottu lista täydentävästä kirjallisuudesta ja aikakauskirjoista. Suomen kieliseen käännökseen on lisätty myös suomennettu Willowbankin julkilausuma, eli The Willowbank Declaration on the Christian Gospel and the Jewish People (www.lcje.net/willowbank.html).

Juutalaisevankelioimisen Suomen työryhmä on tehnyt julkaisullaan merkittävän palveluksen tiedon lisäämiseksi kiistellyltä ja toisinaan unohdetulta missiologian alueelta, eli lähetyshistorian ensimmäisestä vaiheesta, joka ei päättynytkään heti alkuunsa. Kristillistä todistus- ja palvelutoimintaa juutalaisten keskuudessa on tapahtunut läpi vuosisatojen. Sitä ei kuitenkaan olla juurikaan huomioitu alan julkaisuissa. Tosiasiassa lähetystyö juutalaisten keskuudessa on yhtä vanhaa kuin koko kristillisen kirkon historia. Samalla, kun ajan kuluessa on opittu monista tehdyistä virheistä, on työn tulevaisuus edelleen Pyhän Hengen antamassa johdatuksessa. Toiminta kantaa jatkuvasti hedelmää, sillä monet juutalaiset ovat tunnistaneet luvatun Messiaan Jeesuksessa.

Timo Vasko
Missiologian dosentti

Raamatunkääntäjinä Papua-Uudessa-Guineassa

Sigmund Evensen:
Salatut Sanat.
Wycliffe: Tampere 2006. 299 s.

Raamattua tai sen osia on julkaistu jo noin 2500 kielellä. Minkälaisia osa-alueita ja eri ammattiosaamista raamatunkäännöstyö sisältää? Millaisia tapahtumia tähän tehtävään Jumalalta kutsumuksen saanut saattaa kokea elämässään? Ensi tutustuminen tähän innostavaan kokonaisproblematiikkaan avautuu helposti Sigmund Evensenin kirjasta. Kirja valottaa myös kuinka Jumalan johdatus raamatunkääntäjäksi kouliintumiseen on monivaiheinen ja koetteleva tie.

Norjalainen pariskunta Ingred ja Sigmund Evensen kaksine lapsineen päätyi monien kutsumusta koettelevien vaiheiden jälkeen Papua-Uuteen-Guineaan. Heille avautui raamatunkäännöstyö Bonenepissa, vaikeapääsyisessä vuoristossa asuvan umanakaina-heimon keskuudessa. Heimo eli eristäytyneenä muusta maailmasta ja tuolloin vielä ilman omaa kirjakieltä. Tämän heimon kanssa Evensenit jakoivat monet ilot ja surut lähes 19 vuoden ajan. Hankkeen lopputuloksena umanakainakansalla on kirjoitettu kieli, monet osaavat lukea

ja kirjoittaa ja mikä keskeisintä: Uusi testamentti on käännettynä käytössä.

Raamatunkäännöstyö Bonenepissa alkoivat keväällä 1980 ja tavoitteeseen päästiin vuonna 1999. Tietokone oli työn aikana vasta rajallisessa määrin kääntäjien apuna.

Evensen on Norjan Wycliffe Raamatunkääntäjät -järjestön johtaja. Hän sai perheineen Bibelpriset 2002 -palkinnon, ja vuonna 2003 teos valittiin Norjassa vuoden kristilliseksi kirjaksi. Norjan televisio on esittänyt Evensenien työstä dokumenttielokuvan. Wycliffe-järjestöperheen suomalainen jäsenjärjestö Wycliffe Raamatunkääntäjät ry on mukana raamatunkäännös- ja lukutaitotyössä sekä monissa tukitehtävissä eri puolilla maailmaa. Kirjan lopussa siitä ja Näky 2025:stä kertoo toiminnanjohtaja Juha Valta.

Kirja tarjoaa myös mielenkiintoista oheistietoa. Tutuksi tulee amerikkalaisen William Cameron Townsendin pioneeritoiminta raamatunkäännöstyössä. Hän aloitti Camp Wycliffe -kesäkoulun raamatunkääntäjille vuonna 1934. Nimen hanke sai tunnetun Oxfordin professorin ja ensimmäisen englanninkielisen raamatunkääntäjän John Wycliffen (1320-1384) mukaan.

Kesäkoulu sai myöhemmin uuden nimen Summer Institute of Linguistics (SIL). Siitä tuli sen järjestön nimi, jonka alaisuudessa koulutuksen saaneet ja raamatunkääntäjäksi lähteneet työskentelivät eri puolilla maailmaa. Myöhemmin vuonna 1942 perustettiin toinen järjestö, Wycliffe Bible Translators. Sen tehtäväksi tuli hankkia uusia raamatunkääntäjiä, olla yhdysside heidän ja kotimaiden seurakuntien välillä, huolehtia taloudellisista tarpeista ja tiedotuksesta sekä esirukoilijoiden saamisesta työlle.

On ilahduttavaa, että lähetystyön keskeisestä alasta, raamatunkäännöstoiminnasta, on luettavissa näin informatiivinen, koskettava ja innostusta herättävä teos. Näitä odottaa saavansa lukea lisää!

Timo Vasko
Missiologian dosentti

Islam ja Eurooppa tänään

Tom Kankkonen:
Islam Euroopassa.
Edita: Helsinki 2008. 248 s.

Yleisradion toimittaja Tom Kankkonen on työskennellyt muun muassa Britanniassa, Ranskassa ja Turkissa ja kirjoittanut nykypäivän eurooppalaiseen islamiin pureutuvan kirjan. Hän on kerännyt näistä ja muutamista muista Euroopan maista merkittävän lähde- ja kirjallisuusaineiston; erikseen luettelossa mainittujen 40 avainhenkilön haastattelut lisäävät teoksen arvoa.

Kahdeksan päälukua keskittyy useisiin teemoihin: Entisistä siirtomaista tapahtunut maahanmuutto Eurooppaan teoksen historiallisena taustalukuna auttaa lukijaa ymmärtämään nykyisen maahanmuuttotilanteen ja sen ongelmien taustoja. Tässä yhteydessä esitetään myös arviolukuja suurimmista muslimiväestöistä EU-maissa ja EU-maiden ulkopuolella. Euroopassa lasketaan olevan 2000-luvun alussa vähintään 37-46 miljoonaa muslimia (Venäjällä 14-23 miljoonaa; ilman Turkkia).

Tekijä tarkastelee erikseen valaisevasti Saksan, Ranskan, Britannian ja Suomen muslimiyhteisöjen vaiheita; taustahistoriaa, nykyistä problematiikkaa ja näiden maiden merkittäviä eroavuuksia muslimien liittämisessä osaksi yhteiskuntaa. Islamin kannattajien monet eri ryhmät, muslimien suhde kouluihin ja työpaikkoihin, muslimien neuvostot ja yhteisen esiintymisen ja edustamisen ongelmat ovat esillä.

Islamilaisia ääriliikkeitä ja jihadistien ajattelua sekä niiden taustoja valaistaan viime aikojen tapahtumien valossa. Lähempään tarkasteluun otetaan muun muassa salafilaisuus ja wahhabilaisuus, Muslimiveljeskunta ja al-Qaida otetaan lähempään tarkasteluun. Myös ääriryhmien vastainen taistelu eri maissa on mukana.

Kristittyjen ja juutalaisten realistisesta asemasta islamilaisissa maissa toisen luokan kansalaisina saadaan kirjassa informaatiota. Euroopan suhdetta islamilaiseen maailmaan kuvataan Eurabia-termillä, jonka keskeinen osa selittyy muslimien laajamittaisella muutolla Eurooppaan ja sen vaikutuksilla eri maiden yhteiskuntien eri tasoilla. Euroislamin kehykseen kuuluu myös muutamien muslimien pyrkimys tulkita islamia eurooppalaisessa kontekstissa ja siitä seurannut laajeneva keskustelu. Euroopassa kehkeytynyt islamilaisen ajattelun reformaatioliike saattaa antaa suuntaa muun maailman muslimeille.

Kirjan lopussa on yleistietoa islamista ja tärkeitä islamin historian tapahtumia vuosiluvuittain. Lisätietoja tarjoavat luettelot kirjassa esiintyvistä tutkimusraporteista, virallisista dokumenteista ja puheista, kirjallisuudesta ja haastatteluista. Teoksen yksityiskohtia valaisevia internet-sivustoja on hyvä silmäillä. Henkilöhakemisto helpottaa kirjan käyttöä.

Teos on ilman alaviitteitäkin uskottavaa ja huolellista työtä. Se antaa hyvän kuvan nykyisestä islaminuskoisten lähimmäisten kohtaamasta monenkirjavasta problematiikasta Euroopan eri maissa. Kirja valottaa myös erilaisia lähestymistapoja muslimien kasvavaan vaikutukseen Euroopassa.

Timo Vasko
Missiologian dosentti

Kirkon lähetysjärjestöjen ulkomailla olevat työntekijät 31.12.2008

Maat maanosittain	Henkilömäärä	SLS	SEKL	ELK	SLEY	SANSA	SLEF
Bangladesh (ELK)	4			4			
Israel (ELK, SLS)	10	9		1			
Japani (ELK, SEKL, SLEY)	21		12	1	8		
Kambodzha (SLS)	4	4					
Kiina (SLS)	4	4					
Hongkong (SLS)	6	6					
Mongolia (ELK)	11			11			
Nepal (SLS)	6	6					
Pakistan (SLS)	2	2					
Singapore (SLS)	2	2					
Taiwan (SLS)	9	9					
Thaimaa (SLS)	15	15					
Venäjä (ELK, SEKL)	3		2	1			
Muut (ELK, SEKL, SLEF)	32		18	13			1
Aasia yhteensä	**129**	**57**	**32**	**31**	**8**	**0**	**1**
Angola (SLS)	5	5					
Botswana (SLS)	7	7					
Etiopia (ELK, SEKL, SLS)	34	18	10	6			
Kenia (SEKL, SLEF, SLEY)	19		2		13		4
Namibia (SLS)	6	6					
Sambia (SLEY)	4				4		
Senegal (SLS)	10	10					
Tansania (SLS)	18	18					
Afrikka yhteensä	**103**	**64**	**12**	**6**	**17**	**0**	**4**
Englanti (SEKL)	1		1				
Kroatia (SANSA)	4					4	
Kypros (SANSA)	4	2				2	
Ranska (SLS)	2	2					
Saksa (SEKL)	3		3				
Sveitsi (SLS)	1	1					
Ukraina (ELK)	2			2			
Venäjä (ELK, SLEY, SLS, SEKL)	16	13	1		2		
Viro (SLEY, SLS, SEKL)	12	4	5		3		
Eurooppa yhteensä	**45**	**22**	**10**	**2**	**5**	**6**	**0**
Papua-Uusi-Guinea (SLS)	11	11					
Oseania yhteensä	**11**	**11**					
Venezuela (SLS)	1	1					
Lat. Amerikka yhteensä	**1**	**1**					
YHTEENSÄ	**289**	**155**	**54**	**39**	**30**	**6**	**5**
Kotimaankaudella	**80**	**53**	**15**	**6**	**0**	**3**	**3**
LÄHETIT YHTEENSÄ	**369**	**208**	**69**	**45**	**30**	**9**	**8**
B: Suomesta käsin työtä tekevät henkilöt, jotka täyttävät lähetetyn työntekijän kriteerit	**9**		3		2	2	
C: Sopimusperusteiset, määräaikaiset työntekijät ja kulukorvausperusteella toimivat vapaaehtoiset, jotka eivät täytä kaikkia edellä mainittuja kriteereitä.	**34**		27	5	2		
KAIKKI YHTEENSÄ	**412**	**208**	**99**	**50**	**34**	**11**	**8**

Kuva: SLS:n Kuvapalvelu

Ensimmäiset lähetystyöhön lähtijät vuonna 1868.

Kuva: SLS:n Kuvapalvelu

Martti Rautanen (vas.) oli Suomen Lähetysseuran ensimmäinen lähetystyöntekijä. Kuvassa lähetysveteraani 75- vuotisjuhlapäivänään vuonna 1920.

Kirkon lähetystyön keskuksen (KLK) työntekijät juhlavuoden kevätpotretissa. Vas. koulutussihteeri Kirsi Sirviö, lähetyssihteeri Jaakko Mäkelä, uskontokasvatussihteeri Pekka Y. Hiltunen, lähetysteologi Timo Vasko ja toimistosihteeri Katariina Kokko.

Lähetystyöntekijät järjestöittäin vuosina 2005-2008

JÄRJESTÖ	2005	2006	2007	2008
SLS Suomen Lähetysseura	237	237	218	208
SEKL Suomen Evankelisluterilainen Kansanlähetys	67	64	65	69
ELK Evankelis-luterilainen Lähetysyhdistys Kylväjä	47	48	42	45
SLEY Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys	36	43	33	30
SANSA Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat	8	8	7	9
SLEF Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland	8	8	9	8
YHTEENSÄ	**403**	**408**	**374**	**369**

Uskonnot ja maailmanlähetys tilastoissa vuonna 2009

Maailman koko väestö vuonna 2009 on noin 6,828 miljardia. Näistä kristityksi luetaan suuntaa-antavasti 33,3 prosenttia (2,27 miljardia) ja muihin 66,7 prosenttia (4,55 miljardia). Kristittyjen määrän kasvua kuvaava keskimääräinen trendikasvuprosentti (trendi%) on 1,32 (viime vuonna 1,30) ja muiden (muita kuin kristittyjä) kohdalla 1,16. Tämä osoittaa selvästi kristittyjen määrän sisällä tapahtuneen suurempaa kasvua kuin muiden keskuudessa. Koko maailman väestön trendi% on 1,00 mikä merkitsee, että maailman väestö lisääntyy 228 000 ihmisellä vuorokaudessa (netto). Niitä, jotka eivät vielä lainkaan ole kuulleet evankeliumia, on 1,96 miljardia eli 28,8 prosenttia maailman väestöstä.

Maailman uskontotilasto (koko maailman väestöstä) näyttää suuntaa-antavasti seuraavalta: Kristittyjä 2271,7 milj. (33,3 prosenttia), muslimeja 1449,6 milj. (21,2 prosenttia), hinduja 913,4 milj. (13,4 prosenttia), uskonnottomia 773,9 milj. (11,3 prosenttia), kiinalaisperäisten uskomusten kannattajia 388,6 milj. (5,7 prosenttia), buddhalaisia 387,8 milj. (5,7 prosenttia, kansanuskontojen kannattajia 266,2 milj. (3,9 prosenttia), ateisteja 148,3 milj. (2,2 prosenttia), uusien uskontojen kannattajia 106,1 milj. (1,6 prosenttia), sikhejä 23,9 milj. (0,4 prosenttia), juutalaisia 15,0 milj. (0,2 prosenttia), muita 83,6 milj. (1,2 prosenttia).

Voimakkainta kasvu on muslimien keskuudessa (1,7 trendi%), seuraavina sikhit (1,5), hindut (1,3), kristityt (1,3), kansanuskonnot (1,0), juutalaiset (0,8), buddhalaiset (0,7), uudet uskonnot (0,5), kiinalaisten uskomuksien kannattajat (0,6), ateistit (0,2) ja uskonnottomat (0,1).

Roomalaiskatolisen kirkon jäsenet muodostavat 16,6 prosenttia koko maailman väestöstä. Kaikista kristityistä roomalaiskatolisia on 52,7 prosenttia. Kasvua oli 0,90 trendi%.

Suurten kristillisten yhteisöihin jäsenmäärät ovat seuraavat: roomalaiskatolilaisia 1134,5 milj., ns. riippumattomiin kirkkoihin kuuluvia (independents; ei-historiallisiin kirkkoihin kuuluvia) 419,9 milj., protestantteja 391,2 milj., ortodokseja 254,1 milj. ja anglikaaneja 84,7 milj.

Voimakkain määrällinen kasvu tapahtuu edelleen ns. riippumattomissa kirkoissa (2,44 trendi%; viime vuonna 2,55 trendi%). Helluntailaisiin, karismaattisiin ja uuskarismaattisiin yhteisöihin (näihin kuuluu myös jäseniä päällekkäisesti em. suurista yhteisöistä) arvioidaan kuuluvan 605,3 milj.; tämän kokonaisilmiön kasvu on toiseksi voimakkainta (2,19 trendi%). Kolmantena kasvussa ovat protestantit (1,58 trendi%). Hitaimmin kasvaa ortodoksisuus (0,66 trendi%).

Maanosittain kristittyjen määrässä (jäsenyys olemassa) kasvua tapahtuu seuraavasti (kristittyjen määrä ja trendi%): Afrikka 447,2 milj. (2,59), mikä merkitsi selvää kasvua, sillä viime vuonna määrä oli 423,6 milj.;(2,41), Aasia 366,2 milj. (2,48), Eurooppa (sis. Venäjän alueet) 553,8milj. (0,12), mikä merkitsi pientä vähennystä viime vuoden 556,3 milj.(0,13) nähden, Latinalainen Amerikka 531,3 milj. (1,17), Pohjois-Amerikka 221,4 milj. (0,66), Oseania 23,1milj. (1,10).

Maanosista Eurooppa on edelleen kristittyjen määrässä suurin, mutta kristittyjen määrän kasvu Euroopassa (sisältää Venäjän alueet) on kääntynyt laskuun. Voimakkaimmin kristittyjen määrä kasvaa selvästi Afrikassa, Aasiassa ja Latinalaisessa Amerikassa.

Kristittyjen marttyyrien eli uskonsa tähden surmattujen määrän arvioidaan vuonna 2009 olevan yhteensä 176 000 kristittyä.

Eteläisellä pallonpuoliskolla eli Afrikassa, Aasiassa, Oseaniassa ja Latinalaisessa Amerikassa kristittyjä on yhteensä 1367,8 milj. eli kaikista kristityistä 64 prosenttia (viime vuonna 63 prosenttia.)

Tämä prosenttiosuus on edelleen kasvussa. Pohjoisella pallonpuoliskolla eli Euroopassa ja Pohjois-Amerikassa kristittyjä on yhteensä 775,2 milj. eli kaikista kristityistä 36 prosenttia (viime vuonna 37 prosenttia.)

Eteläisen pallonpuoliskon kristittyjen vaikuttavuus eri puolilla maailmaa eri yhteyksissä kasvaa hitaasti mutta selvästi. Tällä on yhä enemmän merkitystä kaikessa kristittyjen yhteisessä toiminnassa.

Timo Vasko,
Lähetysteologi, missiologian dosentti
Kirkon lähetystyön keskus (KLK)

Lähde: International Bulletin of Missionary Research Vol. 33, No. 1 Jan. 200931, 38.

Maailman uskonnot vuonna 2009

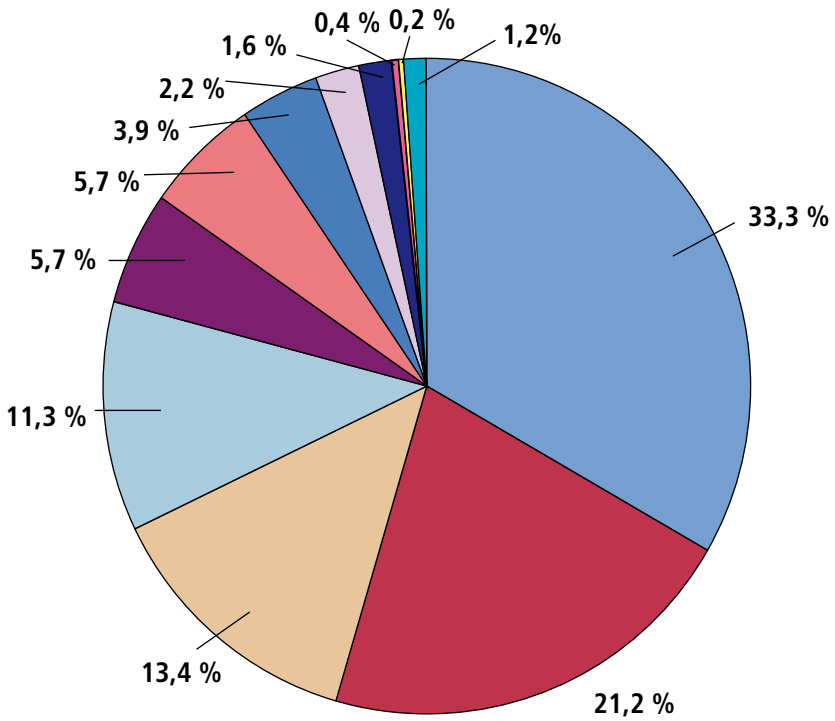

- kristittyjä 2271,7 milj. (33,3 %)
- muslimeja 1449,6 milj. (21,2 %)
- hinduja 913,4 milj. (13,4 %)
- uskonnottomia 773,9 milj. (11,3 %)
- kiinalaisperäisten uskomusten kannattajia 388,6 milj. (5,7 %)
- buddhalaisia 387,8 milj. (5,7 %)
- kansanuskontojen kannattajia 266,2 milj. (3,9 %)
- ateisteja 148,3 milj. (2,2 %)
- uusien uskontojen kannattajia 106,1 milj. (1,6 %)
- sikhejä 23,9 milj. (0,4 %)
- juutalaisia 15,0 milj. (0,2 %)
- muita 83,6 milj. (1,2 %).

(Lähde: International Bulletin of Missonary Research Vol. 33, No. 1 Jan. 2009, 31. toim. suomeksi Timo Vasko, KLK)

Nyt 25. kerran julkaistun maailman lähetys- ja uskontotilaston ovat laatineet missiologit **David B. Barrett**, **Todd M. Johnson** ja **Peter F. Crossing**. Tilasto on ilmestynyt vuodesta 1985. Se seuraa globaaleja muutoksia maailmanlähetyksessä ja uskontojen kannatuksissa jakautuen 80 numeeriseen alaryhmään. Runsaasta informaatiosta käy tilastollisesti esiin vuotta 2009 koskien maailman väestö, evankelioiminen ja kristinusko: globaali tilanne ja päiväkohtainen muutos. Tiedot sisältävät trendejä ja ongelmakohtia globaalissa kristinuskossa sekä globaalin lähetystyön tilannearvion vuosina 1800 – 2025.

Lähetysjärjestöt muistavat juhlavuotta lähetysjuhlissaan

Kirkon lähetysjärjestöt huomioivat juhlavuoden vuosittaisissa tapahtumissaan. Luterilaisessa kirkossa toimii seitsemän lähetysjärjestöä. Suomen Lähetysseura on niistä vanhin.

Suomen Lähetysseuran syntymäpäiväjuhlat pidettiin Lähetystalolla Helsingissä 19. tammikuuta.

Suomen Pipliaseura järjestää ekumeenisen raamattutapahtuman 15.-17. toukokuuta Vantaalla Tikkurilassa. Tapahtumaa vietetään teemalla "Pipliasta päähän ja sydämeen".

Lähetysyhdistys Kylväjä juhlii sekä kirkon lähetystyötä että omaa 35-vuotista työtään. Juhlavuoden päätapahtuma on Lähetyksen kesäpäivät, jotka järjestetään 12.-14. kesäkuuta Vihdissä. Lähetysyhdistäjä Kylväjä julkaisee kesäpäivien kynnyksellä myös juhlavuoden kirjan.

Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys (SLEY) viettää valtakunnallista evankeliumijuhlaa 26.-28. kesäkuuta Kristiinankaupungissa.

Jukka Hautamäki

Lähetyksen juhlavuosi näkyy ja kuuluu herätysliikkeiden kesäjuhlilla. Kuva viime kesän Herättäjäjuhlilta Leppävaarassa.

Suomen Evankelisluterilaisen Kansanlähetyksen Kansanlähetyspäiviä vietetään Kouvolassa 3.-5. heinäkuuta otsikolla "Risteysasemalla".

Radiolähetysjärjestö Sanansaattajien juhlavuoden tapahtuma pidetään Lahden kesäpäivien yhteydessä 26.-28. kesäkuuta.

Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland -lähetysjärjestö viettää perinteistä lähetysjuhlaansa Jeppossa 7. elokuuta.

Lähetyksen asiat ja kansainvälinen diakonia ovat esillä myös Jyväskylän Kirkkopäivillä 21.-23. elokuuta. Kirkkopäivien teemana on tänä vuonna "Onni täällä vaihtelee".

Suomen Lähetysseuran valtakunnalliset lähetysjuhlat järjestetään Tampereella 5.-7. kesäkuuta. Lisäksi Lähetysseuran kunniaksi järjestetään hiippakunnallisia juhlia Mikkelissä, Kuopiossa, Turussa, Kempeleessä, Helsingissä, Espoossa ja Lapualla.

Seurakunnan palkkiotoimisten ja vapaaehtoisten lähetyssihteerien koulutus vuonna 2009 (3 op)

Aika ja paikka: 1. osio 29.-30.8.2009, II osio 3.-4.10.2009, III osio 7.-8.11.2009 Kurssikeskus Päiväkumpu, Orivesi

Tavoitteet: Osallistuja tutustuu kirkon lähetystyön rakenteeseen ja toimintoihin sekä lähetyssihteerin tehtäviin seurakunnassa, saa valmiuden toimia seurakunnan palkkiotoimisena ja vapaaehtoisena lähetyssihteerinä.

Kohderyhmä: Lähetyssihteerit
Kustannukset: 90 euroa/täyshoito omin lakanoin 2 hengen huoneessa
110 euroa/täyshoito yhden hengen huoneessa omin lakanoin
lakanat 10 euroa.

Ilmoittautuminen: Anneli Lähdesmäki, puhelin (03) 5805500 , sähköposti: paivakumpu(at)mission.fi

Järjestäjät: Kirkon lähetystyön keskus yhdessä hiippakuntien kanssa, Suomen Lähetysseura

Tiedustelut: 050 584 6859 tai (09) 1802 365 , kirsti.sirvio@evl.fi

Kirkon kansainvälisen vastuun neuvottelupäivät

– lähetyssihteereille, KUA:n yhteyshenkilöille ja teologeille 22.-23.1.2010 Kalevan kirkossa Tampereella.

Järjestäjät: Kirkon lähetystyön keskus, Kirkon Ulkomaanapu, Tampereen hiippakunta ja Kalevan seurakunta.

Suomalaiset suhtautuvat myönteisesti lähetystyöhön

Kuusi kymmenestä suomalaisesta suhtautuu pääosin myönteisesti lähetystyöhön. Tämä paljastuu Suomen Lähetysseuran viime syksynä Taloustutkimuksella teettämästä tutkimuksesta.

Taloustutkimus selvitti suomalaisten asenteita lähetystyötä kohtaan valtakunnallisessa tutkimuksessa, jossa haastateltiin noin tuhatta 15 – 79 -vuotiasta 99 paikkakunnalla.

Tutkimuksen mukaan lähes kaikilla suomalaisilla on jonkinlaisia ajatuksia tai mielikuvia lähetystyöstä. Myönteisiä ajatuksia lähetystyö tuo mieleen 58 prosentilla ihmisistä. Sekä myönteisiä että kielteisiä ajatuksia on 37 prosentilla, pääosin kielteisesti lähetystyöhön asennoituu 4 prosenttia.

Valtaosa, lähes 80 prosenttia, oli sitä mieltä, että lähetystyö on tarpeellista toimintaa kehitysmaissa ja että lähetystyössä toteutetaan kehitysyhteistyötä. He ajattelevat myös, että lähetystyön lähtökohtana on lähimmäisenrakkaus ja että lähetystyö edistää sekä henkistä että aineellista hyvinvointia. Yli puolet katsoi lähetystyön edistävän myös tasa-arvoa. Valtaosa kannatti seurakunnan tekemää lähetystyötä.

Eri ikäryhmien asenteet lähetystyötä kohtaan eivät poikkea olennaisesti toisistaan eli nuoret, 15 – 29 -vuotiaat, suhtautuvat lähetystyöhön suurin piirtein samoin kuin vanhemmatkin ikäryhmät.

Kun haastatelluilta kysyttiin, mitä asioita lähetystyö tuo heidän mieleensä, joka toiselle tuli ensimmäisenä mieleen auttaminen. Monet mainitsivat myös konkreettisia esimerkkejä auttamisesta, yleisimpinä koulutus, terveydenhuolto, kaivojen kaivaminen ja kylien kehittäminen.

(SLS)

RAKKAUS · USKO · TOIVO
- ihmiseltä ihmiselle

Missiologinen symposiumi 5.6.2009

Tampere-talo, Pieni sali, Yliopistonkatu 55, 33100 Tampere

Kristillinen kirkko globaalina vaikuttajana

8.30 Ilmoittautuminen, aamukahvi/tee

9.00 Symposiumin avaus
Valta ja kristillinen todistus, dosentti Risto A. Ahonen

Profeetallinen diakonia, johtaja Kjell Nordstokke,
Luterilaisen maailmanliiton lähetyksen ja kehityksen osasto

10.00 Kristillinen usko yksilön ja yhteisön uudistajana
johtava piispa Alex Malasusa, Tansania
pääsihteeri Humphrey Peters, Pakistan
naistyön koordinaattori Virginia Ivanez, Venezuela
teol.tri Tiina Ahonen
pastori Selma Chen, Taiwan
Ongumbiro-musiikkiryhmä, Namibia, johtajana Sakari Löytty

12.00 Lounas

13.00 Kristillinen todistus ideologioiden ja uskontojen haastajana
piispa Nicolas Tai, Hongkong
piispa Matti Repo
pastori Martha Pinter, Unkari
Ongumbiro-musiikkiryhmä

14.30 Kahvi/tee

15.00 Kristillinen kirkko globaalina vaikuttajana
piispa Joseph P. Bvumbwe, Malawi

15.30 Kristillinen todistus ja viholliskuvat
lähetysjohtaja Seppo Rissanen

Ilmoittautumiset 26.5.2009 mennessä mieluiten sähköpostitse: **symposiumi@mission.fi**
Puhelimitse (09) 1297 407 klo 9-15 tai 050 323 9636.
Postitse ilmoittautuminen osoitteeseen:
Helsingin ja Espoon hiippakuntien lähetystoimisto/Raija Kotaviita, PL 154, 00141 HELSINKI.

Osallistumismaksu 50 euroa.
Ilmoittautumisen yhteydessä mainittava laskutustiedot ja mahdolliset ruokavaliota koskevat rajoitukset.

Tarkempi ohjelma löytyy Valtakunnallisten Lähetysjuhlien nettisivuilta:
http://www.lahetysjuhlat.fi/ohjelma/symposiumi

Järjestäjinä: Suomen Lähetysseura yhteistyössä Tampereen ev.lut. seurakuntayhtymän ja Tampereen hiippakunnan kanssa.

SUOMEN LÄHETYSSEURA 150 vuotta

2009

On aika tilata Kirkkomme lähetys-lehti

Kirkkomme Lähetys -lehden osoitteisto uudistuu. Lehti lähetetään maksutta vuoden 2009 alusta kaikkiin Suomen evankelisluterilaisen kirkon seurakuntiin ja seurakuntayhtymiin. Seurakuntiin tulevassa postissa lukee "Lähetystyö". Sen lisäksi lehti lähetetään muun muassa lähetyssihteereille sekä kirkon virassa oleville papeille, lehtoreille ja uskonnonopettajille.

Tämän lisäksi Kirkkomme lähetys -lehti lähetetään ryhmäpostituksena erikseen sovituille tilaajaryhmille, muun muassa kirkon lähetysjärjestöille, hiippakuntien tuomiokapituleille ja lähetystoimistoille.

Lehteä voi tilata maksutta myös yksittäistilauksena. Uusi tilaus alkaa 1.1.2009 ja on voimassa kaksi vuotta.

Jos lehti on tullut sinulle tähän saakka yksityistilauksena, pyydämme, että mahdollisimman pian tämän numeron ilmestymisen jälkeen ilmoitat, haluatko jatkaa entisenä tilaajana. Muussa tapauksessa tilaus lakkaa. Ilmoita samalla, jos sinulle tulee kaksi lehteä ja päivitä puutteelliset osoitetiedot sähköpostilla osoitteeseen tilauspalvelut@kotimaa.fi, osoitteeseen Kotimaa-yhtiöt Oy, Osoiterekisteri, PL 279, 00181 Helsinki tai puhelimitse numeroon 020 7542 333.

Dags att beställa Vår kyrkas mission

Vi förnyar tidningens adressregister. Vår kyrkas mission skickas från början av 2009 gratis till alla församlingar och kyrkliga samfälligheter i Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland. Utskicket adresseras till "Missionen". Tidningen skickas till bland annat alla missionssekreterare och präster och lektorer i kyrkans tjänst.

Utöver detta skickas Vår kyrkas mission till vissa prenumerantgrupper, bland andra kyrkans missionsorganisationer och domkapitlen.

Tidningen kan också beställs avgiftsfritt som enskild prenumeration. En ny prenumeration inleds 1.1.2009 och gäller i två år.

Om du hittills har fått tidningen som privat prenumeration ber vi dig så snart som möjligt efter att detta nummer utkommit meddela om du vill fortsätta prenumerationen. I annat fall upphör den. Vi ber er samtidigt meddela om ni eventuellt får dubbla exemplar av tidningen och uppdatera eventuella fel i adressuppgifterna. Detta kan göras per e-post på adressen tilauspalvelut@kotimaa.fi, per post på adressen Kotimaa-yhtiöt Oy, Osoiterekisteri, PB 279, 00181 Helsingfors eller per telefon på numret 020 7542 333.